

insbes. das Auftragen mystischer Zeichen auf verschiedene Theile des Körpers. — 8) Niedergeschriften, ein niedergeschriebener Text, der niedergeschriebene Wortlaut einer Sätze. — 9) Hingezeichnet, Zeichnung. — 10) Entzugs, Entdrosselung. — 11) Senkung (des Tonos). — 12) der Endton einer Melodie. S. 8. S. 34. — 13) die Verbringen, zur Sprache Bringen. — 14) Titel verschiedener Werke. Osr. Cat. 1.

*न्यायादेव m. oder n., न्यायादेवम् n., न्यायादेवक् m. oder n., न्यायादेविता f., न्यायादेवक् n., न्यायादेवति s., न्यायादेवयोगी m., न्यायादेवायोगीम् m., न्यायादेवायोगी n. oder n., न्यायादेवायोगीरुद्रा n. Titel von Werken. Osr. Cat. 1.

*न्यायिक Adj. = न्यायिक प्रारूप.

न्यायिक Adj. der Alten entstammt hat.

न्यायील Ad. mit कृत् Jnt Rhoes als treu zu beweisende Gut anstreben.

न्यायादेवम् m. Titel eines Werkes.

*न्युक् 1) m. = न्युक्. — 2) Adj. = न्योड्. — 3) = न्यूक्.

न्युक् 1) Adj. a) umgestürzt, umgeworfen, nach unten gekippt, umgestürzt, auf den Gesicht liegend. — b) * einen gekrümmten Rücken habend. — 2) m. a) Name der Fleisch indicu in Kurukshetra. — b) * मार्गादिप्रवाचनं, दृष्टिप्रवाचनं oder कृष्णप्रवाचनं H. an, wohl कृष्णप्रवाचनं zu lesen).

न्युक्तिम् Adj. (f. न्युक्तिः) = न्युक्तिम् Comm. zu Tisrau-Ba. 25,10,11.

*न्युक्तिम् m. ein krummer Stiel.

न्युक्तिम् Adj. geknickt, gekrümmt Tisrau-Ba. 25,10,11.

न्युक् m. Einfügung des Lautes — in verschiedener Anzahl, Quantität und Bedeutung — in die Recitation.

न्युक्-नाय Partic. fut. pass. zu न्युक् 1).

न्युक्-नाय Absol. mit dess न्युक् Oslm. Ca. 18,5,20. 11,13,11.

न्युक्तिम् Adj. strauchend, stolpernd.

न्युक् 1) ○प्रति den Njō-nūka einzügen. — 2) न्युक्-प्रति Irrwollen. — Mit प्रति Act. den Njō-nūka in der Gegenstrophe einzusetzen.

न्युक् Partic. fut. pass. zu न्युक् 1).

न्युक् 1) Adj. (f. या) voran oder wenn etwas fehlt, unter dem Mause liegend, unzureichend, mangelfhaft, zu klein, zu wenig, kleiner, weniger, geringer, niedriger, gering, niedrig. Das Mangelnde steht im Intr. oder geht im Comp. voran, das Verglichene steht in Abl. Sl. zu व्य. 2,38,4. न्युक्तिम् Adj. noch geringer, — kleiner, — nie-

driger. — 2) Subst. das Versteife, Lock; euphem. so v. वृत्त. — 3) n. das Fehlen —, das Auslassen einer der fünf Glieder in einer förmlichen Disputation.

न्युक्तिम् f. das Niedrigertreten, ein schlechterer Zustand, das Jnd (Ahd.) Nachstellen; Schwäche.

न्युक्तिम् n. das Geringertein Comm. zu TS. Pali.

न्युक्तिम्, न्युक्तिम्. — 1) Adj. von unermesslichem Geiste

Mauktisād. 124,16.

न्युक्तिम् auch nicht कृष्ण AV. 20,125,3.

न्युक्तिम् न्युक्तिम् Adj. von unermesslichem Geiste

Mauktisād. 124,16.

न्युक्तिम् auch nicht कृष्ण AV. 20,125,3.

न्युक्तिम् न्युक्तिम् Adj. nicht die Weise eines elenden

Wichts Spr. 398.

न्युक्तिम् Adj. nicht unruhend MBu. 14,28,1.

न्युक्तिम् न्युक्तिम् Adj. aus Nichts gesüdet VP. 4,1,12.

न्युक्तिम् न्युक्तिम् f. या MBu. 1,63,57.

न्युक्तिम् n. Edelmaulfr. Krt. 1,26.

न्युक्तिम् (Nachtr. 2), vgl. न्युक्तिम्, न्युक्तिम्, न्युक्तिम् und न्युक्तिम् mit कृष्ण, कृ त् या त् werden oft mit einander verwechselt.

न्युक्तिम् न्युक्तिम् Adj. mit Glücksgütern reich versee-

ten Krt. 3,22.

न्युक्तिम् न्युक्तिम् Adj. wild wachsend Ragn. 14,77.

न्युक्तिम् f. eine nicht in der natürlichen Rei-

henfolge Verkrattheit (eine jüngere Schwester

vor der älteren, eine ältere nach der jüngeren)

Krt.

न्युक्तिम् Adj. nicht kund/nd, so v. ए. Gehraus

nicht unruhend Vises. 3,129.

न्युक्तिम् Adj. nicht schreidend, — wehkriagend

MBu. 3,219,14.

न्युक्तिम् n. Betrug im Würfelspiel MBu. 3,33,3.

न्युक्तिम् m. Pfl. Grütze vom unenthaltem Kerne

Mis. Gpni. 1,1.

न्युक्तिम् n. Wasser, in dem unenthaltes Korn

liegt, Mis. Gpni. 1,8.

न्युक्तिम् Nom. ag. Würfelspieler MBu. 4,16,45.

न्युक्तिम् MBu. 5,30,19.

न्युक्तिम् m. Würfelspiel, Spieldrehel Pg. P. 32,9.

न्युक्तिम् MBu. 4,20,1. Best. Chr. 185,17. 196,3.

न्युक्तिम् n. das Werfen der Würfel.

न्युक्तिम् f. auch Ungeld Krt. 2,12.

न्युक्तिम् Adj. ungeduldig, unachtsichtig

MBu. 3,28,16.

न्युक्तिम् न्युक्तिम् न्युक्तिम्: mit Blut geschriebene

Schrift Karmik. 8,15.

न्युक्तिम् Adj. nichts Attendens enthaltend Vises.

63,5.

न्युक्तिम् Vises. 96,92. Nach dem Comm. न्युक्

Nachträge und Verbesserungen.

संस्कृतिम् Adj. ein Erbrecht empfangend Vi-

ses. 15,39.

संस्कृतिम् f. Theilhaberschaft Bussar.

संस्कृतिम् Schärpe Spr. 2981. 3822. Rüter.

4,376.

यतिहर्वर्तिन्

= घृण्यम्, nach Anders नेत्रयासामधीये.	यदाकू m. <i>per keine Vorstellung</i> वास्तव्यान्. 42,	निक. HAST. 4514.
यतिहर्तिन् n. <i>Augenöffnung</i> Mix. Cg. 8,19.	12, 45,5.	यतिहर्तिन् m. (<i>adj.</i> , Comp. f. ती) die als Zeichen der Erwöhnung hold aneinander gelegten und zur Stirn erobneten Hände.
यतिहर्तिन् m. <i>Gesichtskreis</i> .	यतिहर्तिन् 1) n. auch eine best. Busse Visesu.	यतिहर्तिन् m. etwa Marktwäcker Ver. (U.) S. 124
यतिहर्तिन् f. <i>Augenkrankheit</i> Vasi. Bsn. S. 51,	46,6. BACR.	21, 17, 5.
11, 104,16.	यतिहर्तिन् Adj. nicht schwankend आस्त. Cg. 1,1,17.	यतिहर्तिन् n. das Plötzen des Eis. ○ मैं लिपते
यतिहर्तिन् Adj. der nicht den Verstand verlor- en hat, bei Verstandsfehl MBn. 12,87,19.	यतिहर्तिन् Adj. nicht schwankend आस्त. Cg. 1,1,17.	so v. a. das Eis schneller Mauvissā. 45,14.
यतिहर्तिन् f. <i>Unbedeutsamkeit (eines Weges)</i> Cg. 1,22.	यतिहर्तिन् Adj. nicht schwankend und zugleich sehr schrecklich MATR. S. 2,9,10.	1. वैष्णव 2. 2 stelle das Eingeklemmte nach subl. und vgl. P. 2,4,33.
यतिहर्तिन् पात्रोऽसु अज. keinen niedrigeren Diener wie z. B. Außen. Nom. abstr. ○ दृष्टि 1. K. K. Nitro.	यतिहर्तिन् 1,1 nach dem Comm. = दृष्टि	यतिहर्तिन् Adj. (<i>f. ती</i>) sehr braun Visesu. 24,1.
4,7. ○ दृष्टि 1. K. K. Nitro. 1.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा.	यतिहर्तिन् Adj. überaus heftig lösend Mauvissā.
यतिहर्तिन् पात्रोऽसु अज. kein niedrigerer Gefährte habend. Nom. abstr. ○ दृष्टि 1. K. K. Nitro. 4,7. v. 1.	यतिहर्तिन् Adv. an den Gliedern आस्त. Cg. 7,12,3.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. (<i>f. ती</i>) sich periodisch verpe- hand gegen Visesu. 3,192,19. n. auch Vergessen
2. यतिहर्तिन् Compar. यतिहर्तिन् Cg. 1,4,1,5.	दहनार्थ दहनार्थ कारप. (A.) 92. 98. 103.	Mauvissā. 49,15.
यतिहर्तिन् auch die Zahl 5 mit 20 Nullen Com- mas. 1,217.	यतिहर्तिन् पात्रोऽसु Cil. im Comm. zu Gosu. Cain- shak. S. 988, Z. 3.	यतिहर्तिन् m. das Niedersetzen der Füße, Fuß- tritts. Bala. P. 3,1,37.
यतिहर्तिन् Adj. unermüdet in (Loc.). Kna. 1,12.	यतिहर्तिन् (Nachtr. 1) auch Jndis Füsse wasch- end. Nom. abstr. ○ दृष्टि 1. K. K. Nitro. 6,10,12.	यतिहर्तिन् Adj. in Mātirī.
यतिहर्तिन् 2. यतिहर्तिन् Cg. 3,6,12.	यतिहर्तिन् 2. यतिहर्तिन् und zu strecken. यतिहर्तिन् TBS. 1,6,4,2; schiefbar für यतिहर्तिन् — Caus. nied- drücken, eindringen Hem. Par. 2,195. *यतिहर्तिन् nied- ergedrückt. H. 1482. Hilla. 4,9.	यतिहर्तिन् Adj. überaus schnell TS. 2,1,4,1.
यतिहर्तिन् oder ○ यतिहर्तिन् Adj. pernicious Visesu. 66,6.	यतिहर्तिन् Adj. auch der beste Mauvissā. 45,11.	यतिहर्तिन् Adj. häufig vom Hunger geplagt VP. 4,9,6.
79,5.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. unerlässlich Mix. 1,215,2.	यतिहर्तिन् Adj. viel errand MBn. 12,87,19.
यतिहर्तिन् Adj. schier zu wundern Kna. 1,3.	यतिहर्तिन् m. eine besondere verheerungswürdige Person Visesu. 31,1.	
यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. A gasti ja zum Haustor Abend आस्त. Cg. 23,1.	यतिहर्तिन् (f. ती) auch überaus geschickt oder geschickt Kācarap. (A.) 4.	
यतिहर्तिन् m. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBn.	यतिहर्तिन् Adj. überaus auch Wach. Visesu. 259,2,15.	
4,12,2.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. sehr dickerlich Bala. 285,12.	
यतिहर्तिन् m. Cg. 1,14.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. sehr rasch Visesu.	
यतिहर्तिन् Adj. mit Agni an der Spitze TBS. 3,	63,11.	
7,4,6.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. überaus Durst geplagt VP.	
यतिहर्तिन् 2. प्र. Bez. bestimmter Sprüche आप्त.	4,3,14.	
Cg. 1,13,7.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. von zu brennender Natur Parāpat. 190,5.	
यतिहर्तिन् m. ein feuerfreigehende Thier (in der Hölle) Visesu. 43,34.	यतिहर्तिन् 2. ein grosses Leid VP. 4,3,34.	
यतिहर्तिन् Adj. Agni zum Führer habend.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. überaus schwer zu wenden Cg.	
यतिहर्तिन् Adj. mit Agni vermengt, 10 v. a. wurde Agni selbstig erzählt wird TBS. 1,3,8,4.	1,32.	
आप्त. Cg. 3,28,14. Vgl. यतिहर्तिन्.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. nicht entzündend und nicht ver- gänglich VP. 4,1,26.	
यतिहर्तिन् n. das sich in's Feuer Werfen.	यतिहर्तिन् 2. यतिहर्तिन् Cg. 2,103.	
यतिहर्तिन् Adj. mit plückernd Knöpfchen ver- sehen (Zunge). Bala. P. 5,20,15.	यतिहर्तिन् m. Du. eine Ziege und ein Schaf Mix. Gym. 1,18.	
यतिहर्तिन् n. Pl. auch die Gerüste, die zum Herabsteigen des Feuers dienen, Min. Cg. 1,5,1.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा m. N. pr. eines Gelehrten Gāṇa.	
7,2,2,4.	475,16.	
यतिहर्तिन् m. ein grosses Feuer Mauvissā. 82,18.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा m. N. pr. eines Lehrers Kau- tukas.	
यतिहर्तिन् f. ein best. Buckstein TS. 4, 4, 6, 2 =	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. ein Fall gekleideter MBn. 3,27,7.	
MATR. S. 2,8,12.	यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा, los das Wiederfordern eines (in der That) nicht verlorenen Gutes.	
2. यतिहर्तिन् Adv. mit कातु <i>verunreinigen</i> VP. 4,20,5.	यतिहर्तिन् 2) Pl. Bez. bestimmter Spenden TBS. 5,7,8,5. आप्त. Cg. 6,20,12.	
यतिहर्तिन् विशेषान्वयित्वा Adj. (f. ती) deus stehend Visesu. 99,7.	यतिहर्तिन् mit दर्शि, यतिहर्तिन् Adv. überaus deut-	
यतिहर्तिन् f. auch das Alte Ziel Cg. 1,22.		
यतिहर्तिन् bei den Buddh. das zur Erkenntnis führende Hauptstück Vāśākā. 30,6.		

यात्येवायत् Adj. in नामित्यायत्.
यात्येवायत् Adv. in नामित्यायत् Vidyut. 11,6.
यात्येवायत् Adj. sehr reich MBn. 3,99,12.
यात्येवायत् Adj. sehr erfahren (in Loc.).
यात्येवायत् inv. °यात्येवा॒यत् Adj. über dessen nu-
mous (sich veredige nicht) ziehen.
यात्येवायत् m. ein grosser Spatz. — Scherz MBn.
2,63,5.
यात्येवायत् n. heftiges Quieken MBn. 1,18,11.
यात्येवायत् Adj. sich sehr ungebührlich be-
trugend Karuna. 26,58.
यात्येवायत् Adj. stark gefleckt (Elephant) MBn.
12,29,32.
यात्येवायत् Adj. überaus reinigend, grossen Se-
gen bringen (Ort) Paa. 21,14.
यात्येवायत् क्षमता॒यत् Adj. (f. क्षमा॑) schöner als der
Stein दार्ढ्र्याक्षमता॑ क्षमा॑ 8,31.
यात्येवायत् n. zu vieles Trinken pothiger Getränke.
यात्येवायत् Adj. stark freudig Ksh. P. 58,61.
यात्येवायत् auch zu stark gedrückt. Nom. abstr.
०पा॑ L. Scra. 2,200,1.
यात्येवायत् m. ein heftiger Strom. — Erguss Utra-
nas. 53,8 (58,1).
यात्येवायत् m. allzuprosses Note Manivikā.
7,4,1.
यात्येवायत् m. zu langsam Gerude. Pl. यात्येवा॑.33.
यात्येवा॑ m. eine schwere Last Cū. 2,102.
यात्येवा॑ Adj. voll von.
यात्येवा॑ Adj. in नामित्यायत्.
यात्येवा॑ Adj. schwer tragen Ksh. 5,20.
यात्येवा॑ Adj. in नामित्यायत्.
यात्येवा॑ १) Bez. einer Kategorie von Durchein-
gegangen ÄPAST. Ca. 7,7,2.
यात्येवा॑ Adj. sehr wild. — ungestüms Bal. P.
5,17,9 (७,१), ०५ Adv. Manivikā. 113,9.
यात्येवा॑ Adj. sehr geschmeckend, fein geblit-
det KAVIKAR.
यात्येवा॑ संस्थायत् Adj. (f. यात्) ohne Skeletten sich
unterhaltend MBn. 3,233,27.
यात्येवा॑ m. äußerst Zorn MBn. 3,233,39.
यात्येवा॑ सलै॒ल अजै॑ Adj. überaus zärtlich am
Kehle hängend (Kuh) MBn. 13,70,15. — २) über-
aus zärtlich Kavik. 18,260.
यात्येवा॑ m. ein überschüssiges Geschenk ÄPAST.
Ca. 5,1,4.
यात्येवा॑ मत्तै॑ n. Übergroße Zertifikatheit Mani-
vikā. 18,1 (वर्तमन्य गोद).
यात्येवा॑ यत्पै॑ Adj.überaus wohltreff. Kas. 3,18.
यात्येवा॑ पर्वत् Adj. übergross Entfernung Mani-
vikā. 127, १०.

यात्येवा॑यत् Adj. überaus grausig VP. 4,2,5.
यात्येवा॑यत् यत्पै॑ Adv. in पाति॑.
यात्येवा॑ m. ein großer Held Manivikā. 10,39.
यात्येवा॑यत् Adj. überaus wirksam (Holzmittel)
kin. 2,4.
यात्येवा॑यत् Adj. überaus verwirrt. Nom. abstr.
०पा॑ V. Vidyut. 10,6,16.
यात्येवा॑यत् n. lange Gerude Vidyut. 256,१,३२.
यात्येवा॑यत् Adj. sehr unterrichtet —, sehr er-
fahren (in Loc.).
यात्येवा॑यत् Adj. sehr ermudet VP. 4,2,6.
यात्येवा॑यत् Adj. überaus rätschlich Vidyut. 76.
यात्येवा॑यत् n. das Verstecken Karaka 4,1.
यात्येवा॑यत् f. eine leid. Personification Mix.
Guru. 2,12.
यात्येवा॑यत् Adj. ganz auf ÄPAST. Ca. 4,2,4.
यात्येवा॑यत् m. ollingroter Edelstein Maniv-
ikā. 10,11.
यात्येवा॑यत् m. ३,233,29.
यात्येवा॑यत् Adj. endlos.
यात्येवा॑यत् Adj. (f. यात्) unvergleichlich schön
KAVIKAR.
यात्येवा॑यत् Adj. nicht mit Öl gefüllt werden K-
shas. १,१. Vgl. यात्येवा॑यत् Ind. Sl. 14,387.
यात्येवा॑यत् Adj. unartikulirt. यात्: Min. Guru. १,१.
यात्येवा॑यत् Adj. MBn. 3,1339 fehlerhaft für या॑
यात्येवा॑यत्; vgl. १,83,76.
यात्येवा॑यत् Adj. überaus ungünstlich Manivikā.
68,..
यात्येवा॑यत् Adj. überaus heldenhüthig (Thal)
Manivikā. 163,12.
१. यात् wann tonlos P. 2,4,32.
यात्येवा॑यत् Adj. f. = यात् (१) या॑त् १) Vidyut.
३,1.
यात्येवा॑यत् Adj. nicht eiland Goso. Çakorak. ५,२.
यात्येवा॑यत् Adj. uns drei Altharvaveda bestei-
hend. Den A. in sich enthalten VP. 4,1,12.
१. यात् Caus. यात्येवा॑ अपै॑ आपत् Ca. 5,25,18.
यात्येवा॑यत् AV. 12,4,20, 26, 24.
यात्येवा॑यत् Adj. nicht schenkend AV. 12,4,35.
यात्येवा॑यत् १) auch nicht zu tören, — hemmen
Bal. P. 4,23,1.
यात्येवा॑यत् Adj. nicht zu geben beobachtigend AV.
४,71,3. 119,1.
यात्येवा॑यत् Adj. Niemand Etwas annehmen wollend
AV. 4,36,1.
यात्येवा॑यत् Adj. wohlgemut Harsi. 13843. 13916.
यात्येवा॑यत् Adj. von kurzen Verstande Bal. P.
10,81,37.
यात्येवा॑यत् Adj. nicht wahr/blend AV. ६,119,1.

यात्येवा॑यत् Adj. kein Leid verdienend MBn. 3,27,
६, 20, 27, 34.
यात्येवा॑यत् Adj. nicht schlecht betragend Ri-
५,41. ८,192.
यात्येवा॑यत् und यात्॑ m. ein alter Ver-
wanderer Vidyut. 15,4.
यात्येवा॑यत् १) Niemand zu note trezend MBn.
4,68,6. — २) nicht mit einer Sünde belastend,
nicht sündhaft MBn. 12,34,29.
यात्येवा॑यत् Adj. keinen Tod verdienend, tadellos,
mukhaless MBn. 12,163,32. R. 1,39,20.
यात्येवा॑यत् Adj. nicht im Bereich der Augen be-
findliches Kadap. (A.) 23.
यात्येवा॑यत् Adj. unerfahren in (Loc.) Spr. 5636.
यात्येवा॑यत् Adj. den Göttern nicht angenehm Att.
Br. 2,3,5.
यात्येवा॑यत् Adj. artzähnend Manivikā. 32,9.
यात्येवा॑यत् (Nachte. २), wohl fukterlos wie MBn.
7,5,10. Nach Nikau. an der alten Stelle = या॑
यात्येवा॑यत्:
यात्येवा॑यत् wohl zu streichen, da die besten Hdschr.
und die meisten Commentatores M. 8,13 यात्॑ यात्॑ losen.
यात्येवा॑यत् m. ein Gott Harsi. 11931.
यात्येवा॑यत् Adj. wo es keinen Wegweiser steht MBn.
12,329,31.
यात्येवा॑यत् Noms. sg. nicht auslend, keinen
Nuttan ziehend aus, sich nicht hummernd us
(Acc. Brac. P. 3,29,32).
यात्येवा॑यत् Adj. nicht wissend, was Fehler sind,
Spr. 7071.
यात्येवा॑यत् Adj. nicht unrein —, nicht bekleckt wer-
den Miss. P. 33,21.
यात्येवा॑यत् Adj.unerwiderbar gestaltet MBn. 3,27,29.
यात्येवा॑यत् m. das heilige Opfer Comm. zu ÄPAST.
Ca. 4,1,3.
यात्येवा॑यत् Adj. unerklärbar Miss. P. 1,1,5.
यात्येवा॑यत् लो॑ यात्॑ यात्॑ यात्॑
यात्येवा॑यत् auch ohne Gefährten, ganz allein (Ka-
rnis. 24,103); seines Gleichen nicht habend (Ka-
rnis. 22,39).
यात्येवा॑यत् Adj. Niemand hassend MBn. 2,34,2.
यात्येवा॑यत् Nom. sg. nicht hassend, wohlaufend
gegen (Gen.) Brac. 12,12.
यात्येवा॑यत् Adj. Ksh. Nitro. 4,67. 68. 70 (s. Comm.).
यात्येवा॑यत् Adj. Ksh. Nitro. 4,67. 68. 70 fehlerhaft
für यात्॑.
यात्येवा॑यत् Adj. in die Tiefe graben, so v. a. tief

धृतिकाम - धनादीनिष्ठ

(Fuchs) Visesu. 21,4.	धृतिकाम् Adj. sternenes R. 4,44,4.	धृतिकाम् Adj. nicht gepackt, — erfasst S. 1, 128,2.
धृतिकाम् auch im Süden AV. 12,1,31.	धृतिकाम् Adr. nicht in diagonaler Blockung Min. Cq. 1,6.	धृतिकाम् m. kein Selbstgefühl, Demut, Beschränktheit MBu. 12,370,39.
धृतिकाम् u. (adj. Comp. f. ई) Untergrund	धृतिकाम् I. kein Freude an (Loc.) Visesu. 23,1.	धृतिकाम् I. kein Freude an (Loc.) Visesu. 23,1.
Cq. 1,6.	धृतिकाम् Adj. nicht ausdrücklich Vāśākā.	धृतिकाम् Adj. nicht ausdrücklich Vāśākā.
धृतिकाम् Adj. nicht pflichtschick, pflichtstreuer KAUTUKA.	धृतिकाम् I. nicht am Feuer gebrüder Visesu.	23,4, 43,6.
धृतिकाम् Adj. pflichtvergessener KAUTUKA.	धृतिकाम् I. N. pr. einer Hetäre KAUTUKA.	धृतिकाम् Adj. keine selbstzüchtigen Abrechnungen habend.
धृतिकाम् Adj. unredlich hämpfend MBu. 12, 94,15.	धृतिकाम् Adj. Etwas (Acc.) nicht einvernehmend Sū. D. 31,12.	धृतिकाम् Adv. abgewandt Comm. zu Kitz. Cq. 8,3,31.
धृतिकाम् Adj. auch unüberwindlich KATHIS. 101,323.	धृतिकाम् m. ein den Stieren gelähmte Opfer Min. Genu. 2,10.	धृतिकाम् Adj. sich nicht verbündend vor, nicht aufleidend; mit Loc. MBu. 13,93,13.
धृतिकाम् Adj. der nicht duldet, dass man ihn zu noch kommt, R. 4,15,3.	धृतिकाम् I. als Schimpfwort Mauivisā. 43,4.	धृतिकाम् Adj. früher nicht gespannt (Bogen) RAGU. 11,7,2.
धृतिकाम् m. Schamhaft KAUTUKA.	धृतिकाम् Adj. nicht par zu durchsichtig, — dünn (Stren) TS. 2,6,2.	धृतिकाम् I. das Nachteilin MBu. 13,60,2.
धृतिकाम् m. keine Region Vāśākā. 29,11.	धृतिकाम् Adj. nicht hinüberkeissend Litz. 3,10,12.	धृतिकाम् I. fehlerhaft für धृतिकाम्; vgl. RV. 10,65,2. — 2) nicht im Scherz geschobend, Ältesten, spöttisch (Lachen) MBu. 3,233,23.
धृतिकाम् Adj. nicht aus Elementen bestehend Bala. P. 2,9,7.	धृतिकाम् Adj. nicht allzu beweglich, — rasch Cq. 7,18.	धृतिकाम् I. unverdient MBu. 3,249,2.
धृतिकाम् Adj. nicht widerstehend Cq. Br. 12, 4,8,11.	धृतिकाम् Adj. nicht denkend on (Gen.) MBu. 12,269,31.	धृतिकाम् I. Stärke Cq. 2,9.
धृतिकाम् I. kein Strom, kein ununterbrochener Fluss Vāśākā. 39,12.	धृतिकाम् Nom. ag. Etwas nicht aufzuführend, Nom. abstr. धृति d. KULL zu M. 10,35.	धृतिकाम् Adj. mit unerhöhtem Hause Visesu. 60,32.
धृतिकाम् Adj. nicht getragen werden (Kranz) MBu. 4,14,12.	धृतिकाम् Nom. ag. doch das Nichtstehen. PL Spr. 7921.	धृतिकाम् n. Paras. 154,14 fehlerhaft für धृतिकाम् oder धृतिकाम् (so v. l.).
धृतिकाम् Adj. bis zum Nacken Cq. 5,54.	धृतिकाम् Adj. nicht Fühlen einer Untersuchung, — Erkundigung Mauivisā. 119,12.	1. धृतिकाम् n. MBu. 3,33,6.
धृतिकाम् Adj. hell leuchtend Cq. 5,24.	धृतिकाम् u. das Nichtnahmen Komisa. 15,39.	धृतिकाम् Adj. nicht heisst (Stimme) KARAKA. 3,3.
धृतिकाम् m. Mauivisā. 113,5, 115,16.	धृतिकाम् Adj. unendlich viel grösser u. w. w. Nom. abstr. धृति I. Mauivisā. 116,6, 115,16.	धृतिकाम् Adj. keinen Hunger im Munde empfindend ĀPARI. Cq. 8,15,10.
धृतिकाम् Adj. wonach man einen starken Zug haben soll Vāśākā. 45,15.	धृतिकाम् Adj. keinen andern Vater habend, veteris Cq. 1,13.	1. धृतिकाम् n. auch das Nichtstehen —, Störnichtkeiten/fehlen an (Loc.) Visesu. 23,11.
धृतिकाम् (Nachtr. 1) auch m. Besteigung Stairn. 2,17, 88.	धृतिकाम् Adj. nicht die obere Stelle MBu. 3,32,41.	धृतिकाम् Adj. ohne Fundus, so v. s. nicht nachzuweisen Comm. zu Gauria. 2,13.
धृतिकाम् Adj. über Laṅka Mauivisā. 106,17.	धृतिकाम् I. Nom. ag. Etwas nicht aufzuführend, Nom. abstr. धृति I. Mauivisā. 116,6, 115,16.	धृतिकाम् n. das Nichtkönig Bill. 38,12.
धृतिकाम् Adj. nicht die obere Stelle Cq. 37,3. (gg.	धृतिकाम् Adj. nicht füllsichtig redend Vāśākā. 22,12.	2. धृतिकाम् Adj. auf keinen überzeugten Lehre beruhend MBu. 12,270,4.
धृतिकाम् Adj. dessen Saft nicht ausgetrunken ist Art. Bo. 6,12,3.	धृतिकाम् Adj. nicht andern Götter habend MBu. 12,244,34.	धृतिकाम् I. Nom. abstr. धृति Vāśākā. 25,32. Nom. abstr. धृति n. 26,3.
धृतिकाम् m. Haar. 3,119, i fehlerhaft für धृतिकाम्.	धृतिकाम् Adj. I. früher mit keinem andern vermischt Jāś. 1,5,2.	धृतिकाम् Adj. keinen Lebensunterhalt gewährend, tot (Kapital) Rupas.
धृतिकाम् auch wornin S. 1,297,19.	धृतिकाम् Adj. I. richtig धृतिकाम् TS.	धृतिकाम् Adj. nicht wohlabend Āpast. Cq. 5,30,12.
धृतिकाम् u. das Besteigen Saṃvī. 1,95.	धृतिकाम् I. Nom. abstr. धृति I. Mauivisā. 31,4.	धृतिकाम् so betont AV. 13,2,12.
धृतिकाम् धृतिकाम् so v. a. in former Zukunft Vāśākā. 22,12, 30,14, 37,1.	धृतिकाम् so zu accouturen.	- धृतिकाम्, Nom. abstr. धृति I. Mauivisā. 31,4.
धृतिकाम् m. Bett. Vishnu's Visesu. 1,56.	धृतिकाम् n. das Nicklängchen in (Loc.) Visesu. 23,10.	धृतिकाम् Adj. dem eigenen Söhn nicht frammeilen Klin. 3,16.
धृतिकाम् Adj. nicht zu bengen, — zu Fall zu bringen TS. 3,2,3.	धृतिकाम् n. Unkenntnis Paras. 154,14, T. I.	धृतिकाम् I. keine Verwandte habend (von einem Verstorbenen) Visesu. 19,5.
धृतिकाम् m. ein vom Wege genommener Erd-Kloss Min. Genu. 1,7.	धृतिकाम् Adj. nicht zur Hülfe eilend Visesu.	धृतिकाम् Adj. ohne Anfang und Ende Visesu. 65,1.
धृतिकाम् Adj. nicht zerfallen, — zerfällt R. 6,	2,74.	32

III. Theil.

यमादिन्यग्रन्थिण — यमादिता

- यमादित्यव्याप्तिं Adj. ohne Anfang, Mitte und Ende Vissqas. 98,10. Steg. 1,18,19.
- यमादित्यव्याप्तिं Adj. dass. MBn. 13,14,19.
- यमादित्यदृष्टिं Adj. wo die Gottheit nicht angegeben ist Mix. Gsru. 2,10.
- यमादित्युपि Adj. todlos. Cf. 9,22.
1. यमादित्यम् m. auch *kein Substitut* P. 4,3,19. Sch.
- यमादित्यः Nom. abstr. °८ n. Vissqas. 20,31.
- यमादित्यमान् Adj. nicht zufrieden Lly. 6,4,3.
- यमादित्यमान् Adj. ohne Namen und Gestalt VP. 4, 1,6. Bule. P. 4,10,22.
- यमादित्य Adj. keine Staatsweisheit besitzend Spr. 1680.
- यमादित्यक् Adj. ohne Zeichenreiche, dicht (Streu) Mix. Cn. 4,2,6.
- यमादित्यकामयुक्तम् Adj. mit unbekümmerten Händen und Gesicht Vissqas. 68,25.
- यमादित्युपि Adj. mit unbekümmerten Füßen Vissqas. 68,24.
- यमादित्यम् Absol. ohne zu zählen Mix. Gsru. 2,1.
- यमादित्यम् Adj. *kein Blütiger enthaltend* TS. 1, 6,10,1. Richtig wäre *यमादित्यम्* ^{१०}.
- यमादित्य auch unbestechlich Vissqas. 3,74.
- यमादित्यम् Adv. ungern Bule. P. 4,28,10.
- यमादित्य m. das Nickerchen/Schlaf als Vertraut GAST. 18,38.
- यमादित्युपि Adj. etwas nicht wollend Vissqas. 6,18.
- यमादित्युपि Adj. gründlich Gtr. 10,2.
- यमादित्यमान् so AY.
- यमादित्युपि Adj. nicht als Unregelmäßigkeit zu erwähnen Menschen. 7,21,a. 124,a.
- यमादित्यम् m. ein Gott Bule. P. 2,2,17. 3,15,25. 5,23,6.
- यमादित्यम् 2; a) *inhalt*. Vishqo. °८३३ n. Bule. P. 2,1,1.
- यमादित्यमिति Adj. sich nicht schließend (Auge). यमादित्यमिति Adv. unterdrückt, frei Kavala. 10,2,1.
- यमादित्यस्या f. Unbeschreiblichkeit Spr. 7207.
- यमादित्योहि Adj. Jnd. (Gen.) nicht erkend., — überwundend Rlyat. 6,51.
- यमादित्यहृ 2; b) eines Fürsten MBn. 1,186,10. ३१-३८ v. 1.
- यमादित्येन Adj. nicht geschaut Cf. 1,27.
- यमादित्यिति Adj. unerreichbar, ungeschicklich 12,97.
- यमादित्यः Adv. auf eine sorte Weise Cf. 39,12.
- यमादित्युपि auch nicht aufgefordert —, befragt Vi. 81,2. Vgl. Osh. Bodhi 432. Igg.
- यमादित्यम् m., Instr. ohne in's Einzelne zu gehen
- MBn. 12,408,33. Nach NIAM. = विस्तरेत् न तु निर्दिष्टमात्रये तत्त्वं.
- यमादित्यम् n. kein Deutungsmitteil NiS. 7,24.
- यमादित्यमिति Adj. Nichts zu vollbringen drohstigend MBn. 12,269,4.
- यमादित्युपि Adj. unverdrossen (Bemühung) B. 3,15,6.
- यमादित्युपि Adj. wohlt an der Recitation der Jyotiḥ. — Verse Nichts fühlt Arv. Ba. 3,7,4.
- यमादित्यमिति Adj. im Kampf nicht stehend MBn. 7,140,12.
- यमादित्युपि Adj. nicht mithilfend, — kund thund MBn. 12,43,9.
- यमादित्यम् Adj. nicht erlöschend Cf. 15,84.
- यमादित्यमिति Adj. keine Gewissheit gebend, nicht entscheidend. Nom. abstr. °८ n. z. d. d. m. G. 7, 310, N. 1.
- यमादित्युपि Adj. ohne Pfahl und Bogen Taitt. År. 3,1,9.
- यमादित्यमिति Adj. — यमादित्यमिति (Nachtr. 2) Årav. Cn. 8,11,18.
- यमादित्यमिति Adj. Etwas nicht zu Ende bringend, auf Aulien Wege stehen bleibend Klins. Op. 7,1,10.
- यमादित्यम् Adv. restloseweise, zugute.
- यमादित्यमिति Adj. mit den Leibern der Staatsweisheit nicht vertrast Spr. 1395.
- यमादित्यम् Adj. nicht von solcher Gesinnungsweise Kis. 2,23.
- यमादित्यम् Adj. nicht ohne Gürtel, einen G. aufgeb. Kis. 5,11 (७३३ gegr.).
- यमादित्युपि Adv. Nacht für Nacht Kis. 5,14.
- यमादित्यमिति Adv. mit कृते zum Untergewönnen machen Kis. 1,14.
- यमादित्यम् Adj. in यमादित्य oben.
2. यमादित्य 1) Adj. (५, ६१) v. Vissakān. 24,2.
- यमादित्युपि Adj. wobei es keine Uttaravedi giebt Årav. Cn. 8,1,5.
- यमादित्युपि Adj. nicht ausgerüstigt, — gelitten (३७) Min. Cn. 1,1,3. 3,1. Gsru. 2,2.
- यमादित्यम् m. Mangel an Thrafort Kis. 2,22.
- यमादित्युपि auch nicht berührend Lly. 6,9,23.
- यमादित्युपि Adj. unerreichlich Kroc. 88.
- यमादित्युपि Adj. zu stricken und st. dessen zu setzen: यमादित्युपि Adj. bei dem kein Rest eines abgrenzenden Moments mehr vorhanden ist, bei dem aller Empfänge verschwunden ist Vissakān. 21,1. 36,1. Vgl. Osh. Bodhi 432. Igg.
- यमादित्यमिति Adj. der das Agnijupasthāna nicht vollzogen hat Mix. Cn. 1,6,2.
- यमादित्य 3) Sitta, Branch Lillit. 179,12.
- यमादित्युपि Adv. in jeder Geburt Bula. P. 10,82,12.
- यमादित्युपि 3) Du. Bez. zweiter best. Verse Mix. Gsru. 1,1, 2,3.
- यमादित्युपि 4) Adj. (५, ६१) von यमादित्य Taitt. Ba. 1,4,6,8. Årav. Cn. 8,21,1.
- यमादित्यमिति Adv. von यमादित्य Min. Cn. 1,6,2.
- यमादित्युपि Kis. 5,15.
- यमादित्युपि Adv. am Ufer Kis. 6,1.
- यमादित्युपि m. ein nach der Zelteinschaft bekernteer Sthavira oder Late Chikka 1,12.
- यमादित्युपि n. das Durchziehen, Erfüllen. यमादित्युपि Adv. durchzogen —, erfüllt von (Instr.) Cf. 2,20.
- यमादित्यमिति Adv. fehlender für समुद्रात्मकायाम्पि.
- यमादित्युपि auch das Beuchen Vissqas. 35,6. 36,6.
- यमादित्युपि s. auch das Erkeln Vissqas. 16,6.
- यमादित्युपि n. das Nachfolgen in यमादित्यम् oben.
- यमादित्यमिति Adj. von nicht geringerer Würde als (Abi). Pa. P. vor 36.
- यमादित्यमिति n. das nicht zum Himmel Gelangen TS. 2,8,5,3.
- यमादित्युपि so zu accusieren.
- यमादित्युपि auch यमादित्य.
- यमादित्यमिति m. N. pr. eines Mannes Kautuka.
- यमादित्यमिति Adj. (५, ६) aus vielen Hunderttausenden bestehend B. 1,2,1.
- यमादित्यमिति Adj. überaus zahlreich, unendlich viel Kis. 5,24.
- यमादित्युपि need als eine aufzässung Cf. zu Bina. 4,1,2.
- यमादित्युपि Adv. unerlässlich, der sich nicht beklären lässt MBn. 5,26,11. १,१,७,५,८. Haniv. 11,187.
- यमादित्युपि (१) Adv. nicht ro, anders AV. 14,7,1.
- यमादित्युपि Adj. nicht auf der Überlieferung beruhend MBn. 12,270,4.
- यमादित्युपि n. Wanderverbot MBn. 5,43,47. = यमादित्य NIAM.
- यमादित्युपि n. MBn. 5,1667 fehlerhaft für यमादित्य.
- यमादित्युपि o. auch niedriger Wasserstand Kis. 4,12.
- यमादित्युपि Adj. nicht lieblich (Sohn) Vissqas. 22,12.
- यमादित्युपि (१) Adv. schätzende Min. Gsru. 1,12.
- यमादित्यमिति VP. 4,1,7,21.
- यमादित्यम् = यमादित्य TS. 1,4,28,1.
- यमादित्युपि Adj. Elter enthalzend (Wunde) Seite 2,7,1. यमादित्युपि 1) योग्यतासमाप्ति दूसरी so v. a. verbrennd die Krüster bis auf den Grund TS. 1,5,9,1.
- यमादित्युपि m. ein inneres Gehisse TS. 3,4,8,1.
- यमादित्युपि Adj. zwischen den Hörnern befindet sich Årav. Cn. 7,6,1.
- यमादित्युपि Adj. Luft gebend Årav. Cn. 17,3.

यत्तिरातीनि — यपस्य

यस्तिरातीनि I. sio best. Buckstein TS. 4,4,6,2.
यस्तिरातीनि I. das Eintraten Comm. zu आवृत्. Ca. 5,3,30.

1. यस्तिरातीनि m. das Innere eines Kuhstalls Min. Gysa. 2,12.
2. यस्तिरातीनि Adj. (f. वा) im Kuhstall befindlich Maitr. 8, 4,2,11.

यस्तिरातीनि m. Sg. des *Hausbeschreiter* Lalit. 170, 17,30.

यस्तिरातीनि n. inneres Leibh. Manivisād. 40,6.

यस्तिरातीनि I. Zwischenangend Min. Gysa. 2,5.

यस्तिरातीनि n. auch ein verschlossener oder vergeschlossener Schatz Pañcatat.

यस्तिरातीनि n. innere Fertigkeit Manivisād. 40,6.

यस्तिरातीनि Adj. in einem Schiffe befindlich Cl. im Comm. zu आवृत्. Ca. 5,25,6.

यस्तिरातीनि Adj. darin enthalten sein sollend Comm. zu आवृत्. Ca. 8,22,10.

यस्तिरातीनि m. innere Spaltung Manivisād. 54,7.

यस्तिरातीनि I) auch noch immer gebliebener Manivisād. 79,8.

यस्तिरातीनि m. auch das Verwesen in (im Comp. vorangehend) Ca. 2,20.

यस्तिरातीनि Adj. wäre es auch nur, sogar; mit einer Negation nicht einmal Vaishākh. 25, 2, 28, 7, 11, 30, 1, 46, 1. Sason. P. (Hösch.) 62, 6.

यस्तिरातीनि auch Blindeh. Manivisād. 8,10.

यस्तिरातीनि m. Speisegeschmack Katus. Up. 3,5.

यस्तिरातीनि-प्रति Adj. qualitätsreiche Vaishākh. 25,16.

यस्तिरातीनि 3) außer, mit Ausnahme von; mit dem Caus. oder die Construction des Satzes erfordert, Min. Gysa. 1,2, 2,1.

यस्तिरातीनि Adv. auf/unrechtmäßige Weise NuJa. P. 6,1,6.

यस्तिरातीनि-कासा Adj. kein Glück zu wend oder zu viel Ablauf आवृत्. Gysa. 4,25,1.

यस्तिरातीनि Adj. यस्तिरातीनि कासा 6,3.

यस्तिरातीनि-यस्तिरातीनि Adj. Einer den Anderen verlassend, ohne dass der Andere aus der Kuste gestoßen ist. Vayup. 5,112.

यस्तिरातीनि Gen. Inf. von १. उ॒ trinken mit यस्तिरातीनि. Ba. 10,3, 17,0.

यस्तिरातीनि n. das Zerstückeln Manivisād. 43,8.

यस्तिरातीनि Adj. eindienlos. Nom. abstr. °रा n. Min. P. 39,22.

यस्तिरातीनि Adj. Andern ein Leid zufügend Manivisād. 53,30.

यस्तिरातीनि auch Adj. der es verdient, dass ihm ein Leid zugefügt wird, ebend.

यस्तिरातीनि Adj. schlammloses, trocken. Nom. abstr. °रा I. Kus. 4,22.

यस्तिरातीनि o. das Nichtgarwerden.

यस्तिरातीनि Adj. nicht für sich kochend, seinem eigenen Haushalt habend M. 4,22. MBu. 3,2,52. यस्तिरातीनि I) nach Verschren Gys. 1,17.
2. यस्तिरातीनि v. a. nicht zugänglich Konkisa. 6,17. यस्तिरातीनि Adj. Jnd (Gen.) nicht aus dem Wege gehend Visvasa. 5,91.

यस्तिरातीनि Adj. den unrechten Pfad erwührend Kis. 10,1.

यस्तिरातीनि steht an unrichtiger Stelle.

यस्तिरातीनि n. auch ungebühriges Denken oder Begehrte am Kitus Clitika 1,320.

यस्तिरातीनि f. Manivisād. 121,2 fehlhaft für यस्तिरातीनि.

यस्तिरातीनि Adj. mühsam, zu entfernen verlangend M. 15,101.

यस्तिरातीनि Adj. wasserlos Kis. 5,12.

यस्तिरातीनि (schwach यस्तिरातीनि) Adj. nicht getrocknet Abend AV. 4,139,4.

यस्तिरातीनि, besser AD. später zu vollbringen.

यस्तिरातीनि Adj. die spätere Weile nehmend Art. Bo. 5,1,31.

यस्तिरातीनि II. Bezeichnung der Abwendung Gītā. Ba. 10,4.

यस्तिरातीनि Adj. auch in übertr. Bed. nicht abgesiegt, mit Loc. Lā. 35,1.

यस्तिरातीनि n. das Nichtbeispielgetötzenwerden Kis. 24,2.

यस्तिरातीनि 3) o. Konkani कोळुट्टी nach Büttas.

यस्तिरातीनि Adj. ohne Maximum, nach dem Alter (die Zahl nach) unbeschränkt आवृत्. Ca. 9,8,12.

यस्तिरातीनि Adj. durchaus nicht zu bezweifigen TS. 4,1,3.

यस्तिरातीनि Adj. sich nicht umwendend, nicht stehend (im Kampfe).

यस्तिरातीनि I. Nichtteiderkehr. °यस्तिरातीनि so v. a. verstorben Hausr. 3138.

यस्तिरातीनि-यस्तिरातीनि Adj. unpräzidiertes Sinnes Clitika 1,326.

1. यस्तिरातीनि 3) Nichtnahme, Zurückweisung Baia. P. 4,22,22. — 4) bei den ईशानोऽस्तिरातीनि das Stehenthalten von jeglicher Verblendung in Bezug auf' alle Übersetzung Saxon. 32,21, 33,3.

2. यस्तिरातीनि (vgl. Nachtr. 2) Adj. (f. वा) ३) von Niemand abhängig R. Gosa. 1,38,12. — 4) nicht zu unpassen mit (Inst.) R. 4,12,24.

यस्तिरातीनि Nom. ag. nicht richtig urtheilend Spr. 3039.

यस्तिरातीनि n. Unkenntnis.

यस्तिरातीनि Adj. (f. वा) veranreizend, unsein (eigenlich und übertragen).

यस्तिरातीनि m. ein verlassener Sohn Davala.

यस्तिरातीनि I. Mangel an Fleisch Matis. S. 2,1,2.

यस्तिरातीनि Adj. keine Reue empfindend.

यस्तिरातीनि nicht gesucht verordnet 127,7 (यस्तिरातीनि) 81,29 (यस्तिरातीनि); nicht schaud in der Astro. so v. a. nicht in *adscriptu* stehend von (Acc.) Vaisu.

Bau. 5,1. nicht erregend, — präfund Chr. 311,6.

यस्तिरातीनि (Nachtr. 2) auch sich nicht entwickelnd.

यस्तिरातीनि Adj. keinen Führer habend R. 2,64,1.

यस्तिरातीनि Adj. keinen Seelenzählers empfindend R. 2,97,26.

यस्तिरातीनि Adj. sich nicht befriedigt führend Sanyas. 90,10.

यस्तिरातीनि m. Unzufriedenheit Spr. 614.

यस्तिरातीनि Adj. nicht beruhigt, non cures; mit Instr. Vain. Bau. S. 5,1.

यस्तिरातीनि Adj. Jnd nicht verlassend.

यस्तिरातीनि Adj. auch nicht im Stein zu lassen, — zu verlassen; — zu überlassen Jnd (Medit.).

यस्तिरातीनि f. keine Vollkommenheit Vaishākh. 40,11.

यस्तिरातीनि Adj. der nicht baldig, gekrämt, gedemütigt werden kann von (Gen.).

यस्तिरातीनि Adj. nicht viel redend Spr. 4278, v. L.

यस्तिरातीनि Adj. nicht zu lehren, nicht ausdrücklich zu sagen.

यस्तिरातीनि Adj. unbegrenzt, unzählig Vaishākh. 21,2, 35,2.

यस्तिरातीनि o. das Nichtgehobenhalten, Ferrenthen.

यस्तिरातीनि Adj. nicht reckend, daran setzend MBu. 3,146,12.

यस्तिरातीनि Adj. was keines Einlasses erüthten hat.

यस्तिरातीनि Adj. nicht ganz deutlich zu sehen Havis. 981.

यस्तिरातीनि Adj. nicht müde werdend R. 2,64,5.

यस्तिरातीनि o. das Nichterleben einer Einbusse, das Nichtkulturschaffen.

यस्तिरातीनि Adj. nicht zu vermeiden.

2. यस्तिरातीनि to accentuate.

यस्तिरातीनि, so to accentuate.

यस्तिरातीनि Adj. nicht umgestürzt, — zu Nichte gemacht Kis. 5,14.

यस्तिरातीनि Adj. ohne Erhöhungen, eben R. 4,4,16.

यस्तिरातीनि Adj. ohne Lakshmya (Rāma's Bruder) Bihā. 115,1.

यस्तिरातीनि n. das Nichtflehen.

यस्तिरातीनि Adj. veranreizend, unsein (eigenlich und übertragen).

यस्तिरातीनि m. ein verlassener Sohn Davala.

यस्तिरातीनि I. Mangel an Fleisch Matis. S. 2,1,2.

यस्तिरातीनि Adj. keine Reue empfindend.

यस्तिरातीनि nicht gesucht verordnet 127,7 (यस्तिरातीनि) 81,29 (यस्तिरातीनि); nicht schaud in der Astro. so v. a. nicht in *adscriptu* stehend von (Acc.) Vaisu.

Bau. 5,1. nicht erregend, — präfund Chr. 311,6.

यवसारा n. auch das Verbumen **Mantrikā**.
54,10.

यवसारी Adj. (f. वृ) ohne Kundschafter Qü. 2,112.
1. **यवसारी** zu streichen.

यवसारी, so zu accentuiren.
व्यवसारी m. der Krümmer, Box eines best. Krankheitsdarmes Pin. Gyna. 1,16,21.

यवसारी Adj. (f. वृ) unbedeckt, rein (in übertragener Bed.). Subst. f. eine jugendliche Frau.

यवसारी f. auch feindliche Gestinnung, Auflocknung Kas. 1,27.

यवसारे Adj. ohne Wepakt, — Reissvorrath.

यवसारेति Adj. zum Verderben —, zur Hölle fükrend Vāśākha. 31,18.

यवसारी Adj. zu dessen Ende man nicht gelangen kann, mit dem oder womit man nicht fertig werden kann, nicht zu überwinden, — vollbringen.

यवसारीता f. keine Vollkommenheit Vāśākha. 29,1.

यवसारे Adj. auch nicht überwinden können MBn. 4,21,18. **Ind** oder **Etwas** (Acc.) nicht zu widerstehen vermögend 3,167,14. 5,20,9. nicht erwartet können L.A. 20,17, v.l. In der Bed. nicht vermögend mit Infin. oder einem Nom. act. im Loc. (Bala. P. 8,2,20).

यवसारीयी n. Titel einer Grammatik Uśāval. zu Utpū. 4,102,185. Vgl. **यवसारीयी**.

यवि (2) यवि नु दass. Vāśākha. 25,32. 39,17. 40,17. 41,10. 42,8.

यविचिक्षा Adj. nicht schleimig, — schlüpfrig, — schmierig.

यविचिक्षा Adj. mit verbundenen Augen Maitr. 8, 2,1,9.

यविचिक्षा Adj. keine Früchte der Flora religiose essend und nicht den Sinnesfreuden ergießen Bala. P. 1,11,17.

यविचि Istr. nicht ungern, gern.

यविचिक्षा Adj. nicht rechtschaffen, — Ingeduft Qü. 1,1,1.

यविचिक्षात्मक Adj. nicht wiederkehrend Qü. 1,1,6. **यविचिक्षा** Adj. ohne wiederholter Sterben VP. 2,8,26.

यविचिक्षापूर्वम् m. Nichtverzwecken der Person Gaur. 12,1,2.

यविचिक्षा (Nachtr. 1), an den angeführten Stilen Nom. abstr. वृ न.

यविचि, so zu accentuiren.

यवि Adj. (f. वृ) nicht zu befriedigen, — stillen (नभि) Bala. P. 7,12,25.

यविचिक्षा 1) Adj. (f. वृ) am Ende eines Comp. auch nicht voll markend, so v. a. daran folgend Bala. P. 10,12,26.

यविचि Adj. nicht zu erfüllen, — befriedigen MBn. 12,17,1.

यविचिक्षा Adj. nicht saft, groß Karalis. 101,156. **यविचिक्षा** nicht in hohem Grade, nicht ganz und gar.

यविचिक्षा I. **अग्रिक्षा** Apaśikha.

यविचिक्षात् Adj. unbedeckt, unbeklebt (Erdoden) Yavas. 60,2.

यविचिक्षा Adj. nicht zwingend MBn. 12,34,14.

यविचिक्षा Adj. zu dem man sich nicht Angenommen fühlt, den man nicht mag Spr. 941.

यविचिक्षाकामयोऽपि f. Unterförderung der Schnitzung des Körpers Yavas. 23,5.

यविचिक्षा Adj. wegen sich Nichts thun lässt Mantrikā. 8,20.

यविचिक्षात् Adj. Ind (Acc.) nicht wieder zurückhaltend MBn. 3,29,9.

यविचिक्षा Adj. Ind nicht wieder (contra) zu schicken wiederk.

यविचिक्षात् Adj. zurückgestossen, verstoßen von (Instr.) Bala. P. 4,4,3.

यविचिक्षा, lins m. s. n.

यविचिक्षा Adj. nicht geäert Spr. 2407.

यविचिक्षा Adj. ohne Nebenhörer, unvergönlich Mantrikā. 94,4.

यविचिक्षा Adj. f. unverschleiert Lalit. 179,

यविचिक्षात् Adj. (f. वृ) an der Spitze nicht verdeckt Ápāst. Ca. 4,1,8. 7,1,17. 12,3.

यविचिक्षा, genauer modellein Belegessen stattfindet Ápāst. Ca. 8,6,2. 15,1.

यविचिक्षात् 3) auf Nichts fassend, sich auf Nichts verlassend Vāśākha. 21,12. 17. 27. 5,22,5. 6.

यविचिक्षा Adj. unheilbar. वृष्णि Adj. Comm. zu Vissus.

यविचिक्षात् Adj. wegen sich Nichts thun lässt Mantrikā. 102,14. 105,15.

यविचिक्षा Adj. nicht zurückblickend Ápāst. Ca. 8,1,8. 18,10.

यविचिक्षा Adj. nicht freiheilig AV. 29,128,6.

यविचिक्षा Adj. nicht gebend Vissus. 5,17.

यविचिक्षा, यविचिक्षा कर्त्तव्य MBn. 12,1210 fehlerhaft für यविचिक्षा सर्वाधि.

यविचिक्षा Adj. wo es Nichts zu trinken gibt AV. 28,128,6.

यविचिक्षा Adj. nicht besieg (Elephant) MBn. 8, 46,9.

यविचिक्षा Adj. unbegrenzt in अपि und यविचिक्षा.

यविचिक्षा Adj. nicht gebend überh. MBn. 12, 34,12.

यविचिक्षा Adj. (f. वृ) nicht rausziehend Ác. Gau. 2,7,7.

यविचिक्षा (Nachtr. 2) auch nicht zur Gelung —, nicht zur Anwendung gekommen Hast. 11,157.

यविचिक्षा Adj. unfehlig Kaus. Up. 4,8.

यविचिक्षा Adj. Nichts vermögend Qü. 5,51.

यविचिक्षा Adj. (auch Nachtr. 1) auch ungemeinlich, unerordentlich Mantrikā. 10, 21. 34, 19, 36,14.

यविचिक्षात् Adj. unmündig Apaśikha zu Jāti. यविचिक्षात् Adj. Unliebes thwend Mantrikā. 33,3.

यवि Adj. ohne Lebensmittel.

यविचिक्षा Adj. keinen Lohn bringend, nicht mit Folgen verbunden MBn. 3,31,31.

यविचिक्षा (Nachtr. 2) Adj. unnehmenhst Mis. Gau. 2,1,4.

यविचिक्षा Adj. schwamlos Vissus. 62,2.

यविचिक्षा Adj. nicht bei vielen Individuen entgegendiff Mantrikā. 112,6.

यविचिक्षा m. kein Buddha-them Vāśākha. 28,7.

यविचिक्षा Adj. unbeschriktly MBn. 3,28,35.

यविचिक्षा 1) Sg. Name eines Sāman Vissus. 36,16.

यविचिक्षा, so zu accentuiren.

यविचिक्षा m. N. pr. eines Autors Gāyā.

यविचिक्षा m. N. pr. eines Mannos Kautcas. यविचिक्षा Adj. nicht erberechtigt Vissus. 15,39.

यविचिक्षा Adj. weder Frau noch Fater hehend Bhupat.

यविचिक्षा Adj. nicht zusammenhaltend, keine feste Masse bildend MBn. 12,195,18.

यविचिक्षा auch sich verarbeitend auf, fallend an (im Comp. vorangehend) Vissus. 17,5.

यविचिक्षा, so zu accentuiren.

यविचिक्षा vielleicht Geschlechts- oder Orthognose Ác. Ca. 8,11,1.

यविचिक्षा n. impers. durauf milan zu lassen Ápāst. Ca. 8,0,2.

यविचिक्षा Adj. 1) zwei Himmel gerichtet, dem Licht zustrebend; — 2) Atmatisch.

यविचिक्षा n. Hartnäckigkeit. वृष्णि si v. u. ohne Strüben Mis. Gau. 2,15.

यविचिक्षा Adj. röhlich braun Hariv. 33,33.

यविचिक्षा Partic. von 1. यि mit वृष्णि. Nom. abstr. वृष्णि n. das Getränkthein —, Erfüllthein von (Inst.)

समियोत्त - घर्षण्

Mbh. 12,337,27.

घर्षिण्ठृ (Loc.) *hinterdrein* Kulinass. 13,32.
घर्षिण्ठृ Adj. *zerbrechend*.घर्षिण्ठृशालिन् Adj. *übermäßig, stolz* Kln. 2,18.
घर्षिण्ठृ überall *hingehend*, so v. s. *Überall*
sein Auge habend (als Beis. von Fürsten) Mbh. 3,
185,28.घर्षिण्ठृता I. *Schönheit, Anmut* Cgl. 1,16. das
Wohlgefülligste für (im Comp. vorangehead) Ma-
nivis. 34,2.घर्षिण्ठृताकृ Adj. *beschädigend* अपात्. Ca. 1,
24,4.घर्षिण्ठृता an etwas *gleichen*, etwas für wahr
halten. द्वारा प्रयत्न वादान्. 44,7.

घर्षिण्ठृति, so zu accentuieren.

घर्षिण्ठृयात्. *Desid. घर्षिण्ठृयायिति P. 8,3,
64. Sch.घर्षिण्ठृयप Adj. *lächerlich*.घर्षिण्ठृ m. die *diseistische Lage*, mit Abb. ०३
diseist., vor Cgl. Ba. 11,1,6,30.

घर्षिण्ठृते Loc. im Hause Ävt. Gqaz. 2,3,2.

घर्षिण्ठृत् m. Bereich Min. Gqaz. 2,7. Statt
घर्षिण्ठृ hat Plz. Gqaz. घर्षिण्ठृत्. Ävt. Gqaz. घर्षिण्ठृ-
मात्.घर्षिण्ठृत् Absol. mit Acc. durch — hindurch
Nis. 7,16.घर्षिण्ठृत् m. (Nachtr. 1), los ein best. Punkt des
अपात्. Ca. 22,22. fgg.

घर्षिण्ठृत् 2) अपात्. १,३६,३४.

*घर्षिण्ठृति, richtig घर्षिण्ठृति.

घर्षिण्ठृत् (so accentuirt) AV. 1,17,1.

घर्षिण्ठृत् Adj. nicht ohne die erforderlichen
Sprüche Kulinass. 7,7,2.घर्षिण्ठृत् I. Titel eines Werkes Gāṇap. घर्षिण्ठृ-
m. oben.घर्षिण्ठृत् II. *Unsterblichkeit* Mbh. 3,31,43.घर्षिण्ठृत् Adj. *kein Fleisch essend* Visv. 19,15.घर्षिण्ठृत् Adj. *übermenschlich* und nicht von Ma-
nu stammend Cgl. 1,67.घर्षिण्ठृत् Adj. *wunderschöner* Vādaśāk. 34,2.घर्षिण्ठृत् m. *kein Gebrüll* अपात्. Ca. 7,16,6.घर्षिण्ठृत् (auch Nachtr. 4) als m. *keine Bohnen*
अपात्. Ca. 4,2,3, 5,7.घर्षिण्ठृत् Adj. *nicht vermögt* Bala. P. 10,33,10.
घर्षिण्ठृत् 2) von Rāhu noch nicht befreit, noch
verfürchtet Visv. 68,3.घर्षिण्ठृत्सामी I. *Sparsamkeit* Visv. 23,5.घर्षिण्ठृत् Adj. *nicht geplündert* AV. 4,27,4.

घर्षिण्ठृत् m. Mankīnā. 21,5.

III. Theil.

घर्षिण्ठृत्यात् (so zu accentuiren, Nachtr. 1) n.
Decke des *Unsterblichkeitsstrandes* (STRANAS) अ॒व्.Gqaz. 1,34,31. Min. Gqaz. 1,9.
घर्षिण्ठृत्यात् (Nachtr. 1) n. Unterlage des Un-
sterblichkeitsstrandes (STRANAS) अ॒व्. Gqaz. 1,34,12.
Min. Gqaz. 1,9.घर्षिण्ठृत् Adj. dessen Blick unsichtbar ist Bala.
P. 1,4,13. 5,13.

घर्षिण्ठृत् m. etwa Weber.

घर्षिण्ठृत् चक्रम् m. etwa Waterlade.

घर्षिण्ठृत् Partikul. s. u. घर्षिण्ठृ.

घर्षिण्ठृत् n. eine Blume in der Luft, so v. s.
Ending. Unkn. KAUTRAS.घर्षिण्ठृत् Adj. *seinen Lebensunterhalt dem
Wasser verdankend** Fischer u. s. v. VISV. 0,19.

घर्षिण्ठृत् m. der Ozean HARIT. 8430.

घर्षिण्ठृत्यात् I. eine Lotuspflanzige, ein schönes
Weib KAUTRAS.घर्षिण्ठृत् Adj. mit २) *zuerst werden* Mit. 1,24,8.
घर्षिण्ठृत्यात् Adj. ohne Operatorkurz Min.
Ca. 11,1.घर्षिण्ठृत् Adj. den Kräften nicht entsprechend
Ca. 2,0.

घर्षिण्ठृत् n. Sitz, Stütze KARANA 8,3.

घर्षिण्ठृत्, *loss amount of precession*.

घर्षिण्ठृत् m. die double Monatshöfe.

घर्षिण्ठृत् Adj. nicht wie etwas bittend KACU.
Ur. 2,1.

घर्षिण्ठृत् Adj. nicht gegangen AV. 10,8,2.

घर्षिण्ठृत् m. auch Nickdruck TS. 4,3,8,6.

घर्षिण्ठृत् so zu accentuieren. 1) घर्षिण्ठृत् Adv.

घर्षिण्ठृत् m. Kln. 1,16.

घर्षिण्ठृत् Adj. nicht kämpfend HARV. 9831.

घर्षिण्ठृत् Adj. ohne Operatorkurz Min. Gqaz. 2,3.

घर्षिण्ठृत् 2) auch unpassend VISV. 5,116.

2. घर्षिण्ठृत् Adj. auch = घर्षिण्ठृति MAIT. 5, 2,3.

घर्षिण्ठृत्यात् Adj. keinem Materiale entspre-
chen Material. 10,1.

घर्षिण्ठृत् u. kein Staub Vādaśāk. 29,5.

घर्षिण्ठृत्यात् Adj. dwelling in virtue (M.

MUNI) Vādaśāk. 26,12. 15, 16.

1. घर्षिण्ठृत् 1) (Nachtr. 2) Mutter in घर्षिण्ठृति VP. 5,

30,12. घर्षिण्ठृति VP. 3,96.

घर्षिण्ठृति so zu accentuieren.

घर्षिण्ठृत् 2) मानवी 107,4.

घर्षिण्ठृत् Adj. nicht Hebend und nicht Aus-

send, eine iru et studio VISV. 12,3.

घर्षिण्ठृत् Adj. nicht vom Fürsten und nicht

vom Schicksal verurteilt JĀL. 2,197.

घर्षिण्ठृत् Adj. ohne königliche Insignien Spr.

1395.

घर्षिण्ठृत् Adj. die Feinde vertreibend MBH. 3,
41,18.घर्षिण्ठृत् (E. BH.) ohne Räms Bala. 115,1. Ma-
nivis. 44,21.घर्षिण्ठृत् Adj. dessen Obern voll —, d. i. be-
reits sind von (Inz.) PA. P. 119.

घर्षिण्ठृत् so zu lesen s. घर्षिण्ठृ.

घर्षिण्ठृत् Adj. röthlich braun TS. 8,6,4,6.

घर्षिण्ठृत् Adj. röthliche Blüten Auberd.

*घर्षिण्ठृत् m. der Planet Saturn Rāśi. 13,195.

घर्षिण्ठृत् 1. (vgl. Nachtr. 2) bei den Gains Kūr-
per KALPA. 111.घर्षिण्ठृt mit ३) Jnd auf den Leib rücken, Jnd be-
lästigen TS. 1,9,9,6.

1. घर्षिण्ठृt mit निम् kernalization, — geben TS. 4,5,9,3.

*घर्षिण्ठृत् m. Rāśi. 13,123.

घर्षिण्ठृt so zu accentuieren.

घर्षिण्ठृत् Adj. (E. घर्षिण्ठृ) verschwenderisch
K12.घर्षिण्ठृत् n. das Ambiente —, Durbringen sei-
ner Höhe.घर्षिण्ठृत् I. der Weg des Nutzens. घर्षिण्ठृ गम् so
v. s. seinen Vorteil wahrnehmen.

घर्षिण्ठृत् m. Bestie von Grid R. 4,13,6.

घर्षिण्ठृt mit ३) Mod. sich Jnd (Acc.) anlegen-
stellen Kln. 2,21.

घर्षिण्ठृत् n. das Leichtnehmen einer Sache,

schnelles Einweggehen über eine Sache Nisus. 9,8.

घर्षिण्ठृत् oder घर्षिण्ठृt Adj. mit उष् etwa

Schildverschleierung Comit. zu Klm. NIR. 9,65.

घर्षिण्ठृt Adj. das Fernigen ordnet VISV. 15,40.

घर्षिण्ठृt Adj. auch das Nutzliche —, Reichtü-
mer begrenzen MBH. 3,35,25.

घर्षिण्ठृt Adj. vielleicht Aufs hörend (im Schlaf).

Vgl. auch Nachtr. 1.

घर्षिण्ठृत् m. Auff Brocke, Land das ein Jahr
brach liegt Nis. 11,34.

घर्षिण्ठृत् m. eine Art Pfifl MBH. 2,51,32.

घर्षिण्ठृत् Adj. Auf vollendet Kārt. 5,402.

घर्षिण्ठृत् Adj. PI. vierzehnundsechzig Čāku.

Ca. 13,18,5.

घर्षिण्ठृt Adj. mit घर्षिण्ठृt = घर्षिण्ठृt m. Beni-
fizienz Kln. 3,399,10.

घर्षिण्ठृt f. eine halbe Kuh MAIT. 5, 11,7.

घर्षिण्ठृt n. der halbe Kopf अपात्. Ca. 7,13,8.

घर्षिण्ठृt Adj. das halbe Vermögen erbend Vi-

saya. 18, 12.

यापिक् Adj. — यापिक् = यापिक्षिन् Visv. 57,16.

यापृत् ५) n. *Rippensessel* Visv. 96,76. वस-
सि संयासीन्युपूर्वायुपतो दृश दृश Comm.
यापृत् ५) Cg. 3,39.

१. वासवाणी auch die Konzessionen Väss. 29,17.
यापृत्यापृत् ८) kein *Fallout* von Konzessionen
Väss. 23,3. 5,40,15.

यापृष्ठिपृष्ठिः Adj. nicht bedeutend, gross, gewal-
tig Cg. 2,38.

यापृत्यापृत्यापृत् n. *Lehrbuch des Stils Kau-
st. 17.*

यापृत्यापृत् Adj. keine Schande bringend Spr.
9011.

यापृत्यापृत् Adv. in *hohem Grade* Kus. 14,
16, 15,23. Mit einem Infl. bedeutend besser Cg.
3,106.

यापृत्यापृत् Adj. keine Stelle gedenkend habend in
(Loc.), so v. a. *keinen Eindruck gemacht habend auf*
Ras. 8,99.

यापृत्यापृत्, so zu accentuieren.

यापृत्यापृत् Adj. (८, ३) *frei von Erdklüßen*.

यापृत्यापृत् Adj. v. i. für यापृत्यापृत्.

यापृत्यापृत् Adj. nicht von Eltern MBu. 5,145,32.

यापृत्यापृत्यापृत् Adj. eine kurze Zeit lang statig-
dend Comm. zu आपृत् Cg. 8,1,1.

यापृत्यापृत् Adj. eines kleinen Fornax habend

R. Gosa. 3,4,7.

यापृत्यापृत् Adj. aus einer grünglügenden Ur-
sache entstehend Seç. 2,443.

यापृत्यापृत् Adj. wenige Dienerschaft habend,
weniger D. als (Abl.) A.

यापृत्यापृत् Adj. (८, ३) wenig ergiebig Min. Gosa.
2,14.

यापृत्यापृत् Adj. von geringer Einsicht MBu. 3,
29,31.

यापृत्यापृत् n. das Ausbrennen mit Kuja-Gros-
Baus. 3,6,4,1.

यापृत्यापृत् Adj. Cg. (Pisch.) 116 falsche Les-
art für यापृत्यापृत्.

यापृत्यापृत् Adj. (८, ३) nicht ungemein (Koh).
यापृत्यापृत् als n. *Schnitzen von Fleisch*.

यापृत्यापृत् Adv. mit त् sich vermengen R. 7,23,4,60.

यापृत्यापृत् Nom. sg. Wäscher in पादव्यापृत्.

यापृत्यापृत्, so zu lesen s. यापृत्यापृत्.

यापृत् १) e) als m. so v. a. *Vorfahre*.

२. यापृत्यापृत् ४) lies Sg. statt n. — ३) *Erlangung,*
Bereicherung Kaus. Ur. 2,2. — Als Adj. (८, ३) Jnd

etwas verzweifend eben.

यापृत्यापृत्, vgl. प्रापृत्यापृत्.

यापृत्यापृत् Nom. sg. auf Jnd farzend Vi-
snu. 5,32.

यापृत्यापृत् bedeutet das Sitzen mit unterge-
schlagenen Beinen, यापृत् कृत् sitzt in der Weise
Ansetzen.

१. यापृत्यापृत् n. auch *Bowlfood* Min. Gosa. 2,11.

यापृत्यापृत् Adj. nicht körperlich geworden
Väss. 32,15,19.

यापृत्यापृत् n. der *Herrschallen* Dvitev. 18,16.

यापृत्यापृत्, die Üdtäts in ügen.

यापृत्यापृत् n. *Mengel* auf Mutterseite Seç. 1,
373,10.

यापृत्यापृत् त्रितीय त्रितीय आपृत् Cg. 15,20.

१. Min. Cg. 4,7.

यापृत्यापृत् Adj. unanständbar, unverträglich.
यापृत्यापृत् त्रितीय त्रितीय आपृत् कृत् त्रितीय आ-
pend आपृत् Cg. 5,10,16.

यापृत्यापृत् n. *Cobraschlingung* Dvitev. 2,25.

यापृत्यापृत् Adj. (Nachtr. 2), Nom. abstr. ०८८ i. Kas.
२,1,23.

यापृत्यापृत् त्रितीय त्रितीय आपृत् Adj. nicht wie er sich gebürt
Bugs. 9,32, 16,17.

यापृत्यापृत् Adj. unaufhaltbar, unaufhaltsam MBu.
5,1,250.

यापृत्यापृत् Adj. nicht zu Nichte werdend, —
sterbend Bule. P. 6,1,2.

यापृत्यापृत् (८ आपृत्) Cg. 4,7,16) und यापृत्यापृत्
(आपृत्) Cg. 2,6,7) Absol. ohne durch Schütteln und
Bluten zu sondern.

यापृत्यापृत् n. das Unterschiedenbleiben Visv. 11,5.

यापृत्यापृत् Adj. auch wo man nicht ausrufen
kann MBu. 12,320,34.

यापृत्यापृत् n. sein Männermodell आपृत् Cg. 5,
27,1.

यापृत्, so zu accentuieren.

यापृत्यापृत् Adj. keinen Regen wünschend आपृत्
Cg. 7,11,7.

यापृत्यापृत् १) a) Nom. abstr. ०८८ i. Comm. zu Je-
gas. 1,1,5.

२. यापृत्यापृत् Adj. wo für es keinen Ausdruck gibt
Väss. 45,6.

यापृत्यापृत् ३) Ununterbrochenheit, Instr. un-
unterbrochen. Vepash. 79.

यापृत् ४) lies das Nichtbehören.

यापृत् ५) kein Complex Väss. 27,2, 38,2.

यापृत् ६) Vernachlässigung der Gelübde Vi-
snu. 48,32.

यापृत्यापृत् Adj. ८) eines schreckten Mann ha-
bend Visv. 5,18.

२. यापृत्, so zu accentuieren.

यापृत् ८) das Essen in मीमांसा.

यापृत्यापृत् Adj. nicht auf einem Zweige geschen-
ken आपृत् Cg. 7,1,17.

यापृत्यापृत् रूपम् m. die Sonne Kin. 5,31.

यापृत्यापृत् (Cosj.) Adj. der sich nicht anklammern mag AV. 20,134,8.

यापृत्यापृत् अद्य अज. (८, ३) १) Sg. aus ८००० दे-
stekend R. 5,38,12. — २) Pl. ८०००० R. 5,56,118.

यापृत् (८) so zu betonen.

यापृत्यापृत् Adj. ohne Geschwülste, — Geschwülse
Seç. 2,312,12.

यापृत्, so zu accentuieren.

यापृत्यापृत् ८) = यापृत्यापृत् (Nachtr. १) Mats. 8, 4,
11,16.

यापृत् आपृत् Adj. Thränen in den Augen habend
MBu. 8,94,21.

यापृत् आपृत् Adj. (८, ३) vielleicht fehlerhaft für
१) Erscheinung nach RV. 5,87 (Vers ३) =
Min. Gosa. 2,13.

२. यापृत् आपृत्, Anders vermuht R. Pisches in Z. d.
d. m. G. 35,211, fgg. Das Wort ist aber nicht auf
den Stein, sondern auf Vajū zu beziehen.

यापृत् आपृत् Adj. mit *Reiterei* versehen MBu. 5,
108,2.

यापृत् आपृत्, so zu accentuieren.

यापृत्यापृत् आपृत् Adj. als Bez. einer Homo आपृत्
Cg. 20,12,21.

यापृत् आपृत् m. Pl. ein best. mythisches Volk Ps.
P. 118.

यापृत् आपृत् n. eine in Bezug auf ein Pferd ausge-
sprachene Einwirkheit M. 8,39.

यापृत्यापृत् आपृत् Adj. Pl. ८०००० ३४५, ३,16.

२. यापृत् (यापृत् १) werfen auf, in, यापृत् in das
Feuer Min. Cg. 1,3,1, 7,1. — Mit यापृत् herab
werfen auf, to Min. Cg. 1,1,2. — MI प्रतिनिधि-
zurückwerfen आपृत् Cg. 3,10,4.

यापृत् (Nachtr. १) Cg. 1,6,9.

यापृत् आपृत् Adj. nicht zugelnd, — in der Gewalt
habend MBu. 12,21,12.

यापृत् आपृत् Adj. keine Liebe empfindend Havis.
11264, v. 1. यापृत्.

यापृत् आपृत्, so zu accentuieren.

यापृत्यापृत् आपृत् Adj. außerordentlich Muhtivak 33,1.

यापृत्यापृत् आपृत् Adj. wer für man nicht die gebräige
Sorge getragen hat MBu. 12,130,1.

यापृत्यापृत् आपृत् Adj. unmittelbar Bula. P. 5,6,6.

यापृत् आपृत् auch nicht mit dem Herzen an Jnd

शास्त्रान् — शापातिक

- हृषिगद्यान् 3,4,10, १८ Adv. unverbunden, besonders Mix. Gs. १,१३, ३,३, Gsas. ३,२.
- शस्त्रान्तरापातिः Adj. unbeschrankt möglich Visasāra. 24,9.
- शस्त्रान्तरात् Loc. nicht in der Nähe von (Gen.) Mix. Gsas. २,५.
- शस्त्रान्ते १) Comp. ०१११ Visasāra. ३४,३०.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Instr. ohne Kampf Haur. 1940.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. nicht hängend an (Loc.) MBn. १२, २४८, १९ (BL 112, 6).
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. keine Aehnung Visasāra. ४४, ३०.
- शस्त्रान्तेष्वैत् ३) kein Beweistein Visasāra. २३, १०, ३०, ३१, ४१, ४५, १७.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. kein Beweistein Abend (Wesen) Visasāra. 20, ४, ८.
१. शस्त्रान्तेष्वैत् m. kein lebendes Wesen Visasāra. ३२, ११.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. keine aus süsser und saurer Milch gewickelte Spende darüberging Kitz. Gs. ४, ३, ८.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. nicht zusammengepresst Abast. Gs. १, १०, १२.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, hier entfernt verwandt als ein Satzglied. Auch Visasāra. २२, ४६.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, lies Adr.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. mit keinem Mahāvratā-Tage versehen Abast. Gs. २३, २.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. unverbunden Tatt. Äs. १, १२, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. ohne Sākamedha Matis. ५, १, 10, १५.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. kein Zeuge, als Zeuge nicht zulässig Jät. २, २, १. Visasāra. १, १, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. kein Weltköniger, — Kaiser Äs. १०, २०, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. mit schwarzen Knien Äsast. Gs. ५, १०, १०.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. (f. ३) schwerfällig Visasāra. १०, ६.
- शस्त्रान्तेष्वैत् f. Schwerfälligkeit Visasāra. Bsn. १, ३०, ६.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. schwer zu possesten Ks. १, १, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् anders erklärt von F. Kluge in Kuhn's Z. 23, ११, ४८.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. (f. ३) schwer zu hören Ks. १, १, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. ein Feind der Asuras, ein Gott Ks. १, २, १५.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. nicht hoch Äsast. Gs. ७, १२, ५.
- शस्त्रान्तेष्वैत् auch das Fließen von Blut. ०यान् wenn Blut geflossen ist Jät. ३, २९.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Voc. zu शस्त्री Nom. Matis. १, ४, १, २, ४, ८.
- Kath. Up. २, १, १. Äc. Gsas. १, १४, ७.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. keine Ansummung Visasāra. २४, १८.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, auch शस्त्रान्तेष्वैत्.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १. Wogendrehe Manivisāra. २१, १, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. ungeduldig Kavīras. ३६, ५२.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) Nom. abtr. ०१११ n. Sogs. १, १७, १८, १९. शस्त्रान्तेष्वैत्, so accountiert TS. ७, १, १, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् auch Kopf/ —, d. i. Ends—, Ziel der Rennläufe Comm. TS. १, १०२४, १ v. u.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. Pl. auch Bez. einer Kategorie von Sprüchen Äsast. Gs. ४, ३, ७.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. das Opferzeichen zum Beginn Abend Ar. Ba. १, ३३, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Mix. Gs. १, ३, १, ६, ३, ३, ४, ७, १, १, ८, ३, २, १, ४, Gsas. १, २.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) Manivisāra. १०६, ४, ३१.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. kein Eigentumrecht, keine freie Verfolgung Dvāra.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. nur an sich denkend Kavīras. १५, ६१.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, vgl. AV. २८, १३, ६.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. Schlengenkund Stappād. १५, ६१.
- शस्त्रान्तेष्वैत् n. auch eine Art in fehltes Haur. ३, १२४, ११. शस्त्रान्तेष्वैत् v. l.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. die Sonne Pa. P. २१.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, so zu accentuieren.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. nicht allein bleibend (von Beigierden, die andere im Gefüsse haben) Čālīka. १, ११, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. ein wenig erstickt auf (Loc.) Gs. २, २९.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Nom. ag. schmückend, schimpfend Visasāra. ५, ३३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) c) Schmähung Visasāra. ३४, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. Patron Arjuna's Ks. १, ३४.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. best. Avg. Čālīka. Gsas. १, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) Nachtr. १) MBn. १३, ३५, १६.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, lies शस्त्रान्तेष्वैत्.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) von einer Krankheit Visasāra. १५, १०.
- Nach den Comm. so v. a. शस्त्रान्तेष्वैत्.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. १) schwerfällig Visasāra. १०, ६.
- शस्त्रान्तेष्वैत् f. Schwerfälligkeit Visasāra. Bsn. १, ३०, ६.
- शस्त्रान्तेष्वैत् f. Ansteck, Angriff Gs. १, १०.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, so zu accentuieren.
- शस्त्रान्तेष्वैत् lies Adv.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, einer Speise, mit der Gains-Atake in letzten Stadium ihres Fusten brechen, Čālīka. १, ३४३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् n. Lebhaftigkeit P. १, ३, ३६.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. den Lehrer verschred Tatt. Ur. १, ११, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Manivisāra. ४०, १५.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adv. mit कृत् zum Lehrer machen P. १, ३, ४८, Sch.
- शस्त्रान्तेष्वैत् auch schützend, vertheidigend Visasāra. १०८, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् f. in नवान्तरे.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) Nom. abtr. ०१११ n. Sogs. १, १७, १८, १९. शस्त्रान्तेष्वैत्, so an die Kinder Stappād. १, ६१.
- शस्त्रान्तेष्वैत् auch Kopf/ —, d. i. Ends—, Ziel der Rennläufe Comm. TS. १, १०२४, १ v. u.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. Pl. auch Bez. einer Kategorie von Sprüchen Äsast. Gs. ४, ३, ७.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. das Opferzeichen zum Beginn Abend Ar. Ba. १, ३३, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Mix. Gs. १, ३, १, ६, ३, ३, ४, ७, १, १, ८, ३, २, १, ४, Gsas. १, २.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) Manivisāra. १०६, ४, ३१.
- शस्त्रान्तेष्वैत् f. कृति १) Kavīras. ३६, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) Balyāra. १, ३६३, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. des Sonnen brandt TS. ७, १, ४, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. Leibwache R. ५, ४७, २७.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, so zu accountieren.
- शस्त्रान्तेष्वैत् nach Nitāz, auch so v. a. शस्त्रान्तेष्वैत् = शस्त्रान्तेष्वैत् MBn. ५, ३०, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. Heimat Kavīras. १८, ३३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् n. das Zeigen der Sonne (eine best. Ceremonie in dem Monat nach der Geburt) Mix. Gsas. १, १९. Visasāra. २७, १०.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adv. bis zum Güterweg Haur. ४८०६.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) शस्त्रान्तेष्वैत् Guest Čālīka १, १, १.
- शस्त्रान्तेष्वैत् n. ein älter, früher erobert Thor Visasāra. ३, १३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. f. zu empfangen wünschend Comm. zu TBS. १, ५८, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् so auch kein Dassischen Manivisāra. ११, २०.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, so zu accentuieren.
- शस्त्रान्तेष्वैत् = Varanegar (nach Börsig).
- शस्त्रान्तेष्वैत् Acc. Indu. zu नन् mit ए॒ R. ४, ८, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् १) ए॒ = das nördliche Kāshībhāg (nach Böhmer).
- शस्त्रान्तेष्वैत् auch bis zum Nobel Visasāra. १२, ३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. Matis. १, ३१, १, १, für शस्त्रान्तेष्वैत्.
- शस्त्रान्तेष्वैत् auch Abzählen zu (Loc.) Pāśān. ४३.
- शस्त्रान्तेष्वैत् Adj. in Zwischenräumen wiederkehrend (Begierden) Čālīka. १, ११.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, so zu accentuieren.
- शस्त्रान्तेष्वैत् mit ए॒ Denkt einstimmen. हृषेण शस्त्रान्तेष्वैत् (imper.) VP. ४, १, १. — Mit ए॒ Denkt gern in sich aufnehmen, sich ganz zu eigen machen Visasāra. ११, १, १०, १७. — Mit ए॒ ४) mit oder ohne शस्त्रान्तेष्वैत् seinem Leben ein Ende machen Äsast. १, ३५, १, १.
२. शस्त्रान्तेष्वैत् n. Pāśān. ४, ८.
- शस्त्रान्तेष्वैत्, so zu lesen st. शस्त्रान्तेष्वैत्.
- शस्त्रान्तेष्वैत् m. Bes. bestimmter Dämonen Mix. Gsas. १, १३.

१. योगेन (auch Nachtr. f. u. ३) eine Fersenz Comm.
zu जोश १, १.
- योगित्वादिवस्य n. ein best. Prātarohita Āśat.
Cs. ४, ३, ३2.
- योगेन्द्रक Adj. (aus angebrachten Ziegeln bestehend) annehmen ist.
- *योगवर्चक oder *योगवर्क m. Spindias mangifera Riedl. 11, 172.
- योगित्वादिवस्य Adj. mit langen Federn besetzt (Pfeil) Katal. 74, 284.
- योगी १) f. योगीन् so zu streichen, da मृग ४7, ९, १०
योगेन्द्रक Adj. (aus angebrachten Ziegeln bestehend) annehmen ist.
- *योगवर्चक oder *योगवर्क m. Spindias mangifera Riedl. 11, 172.
- योगित्वादिवस्य Adj. mit langen Federn besetzt (Pfeil) Katal. 74, 284.
- योगी २) f. योगीन् so ein sieriges Gefäß Vishes. 43, ३८.
- योगार्थि so zu accentuieren.
- योग्युति Adj. ziel verhindend.
- योग्युति Adj. Waffe tragen; m. Krieger.
- योग्युति m. ein best. Homo Āśat. Cs. ४, ७, १७.
- योग्युतिष्ठानम् Pl. Bez. heritorum Spenden Mix. Gpuz. १, १७.
- योग्युतिष्ठानम् १) Jnd hoch erfreuen Vaśākāś. ३५, १, fge. Gegenwart योग्युति २) erlangen, erreichen Lalit. ३६२, ३, ६.
- योग्युतिष्ठान, Bes. Anfang und vgl. Z. d. d. m. G. ३८, ७, १७.
- योग्युतिष्ठान Adj. dessen Opfer gestört worden ist Maith. S. २, ४, १.
- योग्युति so zu accentuieren.
- योग्युति १) o. n. Vishes. ५४, १८.
- योग्युति २) f. योगीन् eine nach der Āśha-Ehe verheirathete Frau Vishes. ४२, १.
- योग्युतिष्ठान Absol. hältend, stützend Kīrt. २२, ८.
- योग्युतिष्ठान m. Patron. N. pr. eines Lehrers Cil. im Comm zu Āśat. Cs. ७, १०, २.
- योग्युतिष्ठान Adj. = योग्युतिष्ठान १) Tha. ३, ७, ४, ६.
- योग्युतिष्ठान Adj. bis zum Meer Kīrt. १, ३३.
- योग्युतिष्ठान Adj. mit dem oberen Ende (über das Schmaul) aeroragend Āśat. Cs. ४, १०, ३, १, १२, १०.
- योग्युति, योग्युतिष्ठान zum Vorzeichen gekommen Bula. P. २, ७, ३६.
- योग्युतिष्ठान (Nachtr. २) auch Verletzung Cilika. १, ३३.
- योग्युतिष्ठान f. Gebet Manivāś. १०, ६.
- योग्युतिष्ठान Adj. = योग्युतिष्ठान Maitr. S. २, ९, १.
- योग्युतिष्ठान Adj. mit einem Pferdefuss in Berührung gekommen Comm zu Āśat. Cs. ५, २२, १०.
- योग्युतिष्ठान, योग्युतिष्ठान १) Min. Gpuz. १, ३३.
- योग्युतिष्ठान auch Mund; २) योग्युतिष्ठान weiter unten, योग्युतिष्ठान m. ein flacher Sitz.
- योग्युति m. Archende, d. i. Aeste in ein Blatt gewickelt Tha. १, ३, १०.
- योग्युतिष्ठान १) o. Vishes. ७१, ७। Nach dem Comm.
- द्विलोकादिवासि वायामार्गे द्विलोकादिवासि ग्राहक-
- रूपम्.
- योग्युतिष्ठान Abi. Indu. zu योग्युति mit पा Ast. Ba. ७, २, ६.
- योग्युतिष्ठान Adr. aus dem Āśarvalja-Power Āśat. Cs. ३, ९, ३.
- योग्युति n. eine Art im fechten Hairy. 13979.
- योग्युति v. १.
- योग्युतिष्ठान, so zu accentuieren.
- ३) mit प्राणि ८) annehmen, so v. a. lernen von (Abi.) Āśat. Cs. २, २९, १८.
- योग्युतिष्ठान Adj. der Wünsche entsprechend Gpuz. १, ४९.
- योग्युतिष्ठान (sic) Adj. von preisenswerther Kraft Āśat. Cs. ४, ५, ५.
- योग्युतिष्ठान m. Abschüttel von Brennholz Mix. Cs. ५, ३, ५.
- योग्युतिष्ठान f. eine Leidenspeige Kācar. (A.) ६७.
- योग्युतिष्ठान Adj. lieblich wie der Mond Kātuvā.
- योग्युतिष्ठान f. eine Mondsonnige Kācar. (A.) ७२.
- योग्युतिष्ठान Adj. mondfarbig Hairy. २, ६, ३६.
- योग्युतिष्ठान, so zu accentuieren.
- योग्युतिष्ठान a. das Herabziehen von Indra's Ban-
- ner Vishes. ३६, ६.
- योग्युतिष्ठान Adj. dem Indra späher Mix. Cs. ४, १, १.
- योग्युतिष्ठान Hairy. 6884 fehlerhaft für योग्युति.
- योग्युतिष्ठान f. Indra's Schläge Pin. Gpuz. ३, ७, ३.
- योग्युतिष्ठान v. प्राणि Vaśākāś. २२, ९, १२, १७, २३, ३.
- योग्युतिष्ठान Maitr. S. २, ९, ८ Pl. २७, ५ wohl fehlerhaft für योग्युति.
- योग्युति so zu lesen st. योग्युति.
- योग्युतिष्ठान in ein Erdloch von salzhaltigen Boden Mix. Gpuz. ५, ७.
- ५) योग्युति Hairy. 27, २३, ५2 nach Nikas.
- योग्युतिष्ठान Adj. kräftig.
- योग्युतिष्ठान n. Sg. Pfeil und Bogen Taitt. Āś. ३, १, २.
- योग्युतिष्ठान n. Sg. dass. Ast. Ba. 7, 19, २.
- योग्युतिष्ठान Adj. Pfeil und Bogen führend Taitt. Āś. ३, १, ३.
- योग्युतिष्ठान Kötter R. Goss. 2, 31, २८.
- योग्युतिष्ठान m. Pfeilbeschusste Mba. ४, ४, १०.
- योग्युतिष्ठान Adj. einen Pfeil in den Hals hältend.
- योग्युतिष्ठान Adj. aus Opfern gebildet VP. ४, १, १२.
- योग्युतिष्ठान Absol. = योग्युति P. ७, १, १८, Sch.
- योग्युतिष्ठान १) योग्युति Hinduk. योग्युतिष्ठान so v. a. alzgrösser Spitzfingertick Gaya. ७, ४२.
- योग्युतिष्ठान Adj. in solider Lage sich befindend Vishes. ३५, ६, २३.
- योग्युतिष्ठान योग्युतिष्ठान = योग्युतिष्ठान Maith. S. २, १०, ६.
- योग्युतिष्ठान auch so v. a. Pfeil. योग्युति ganz von Pfeilen erfüllt R. २, १६, ५.
- योग्युतिष्ठान f. Reide und Gegenreide Mai-
vivas. ३०, ११.
- उत्तरोत्तमा m. Du. ein Stier und eine Geliebte TS. २, १, १.
- *उत्तरोत्तमा zu streichen.
- उत्तरोत्तमा Adj. von gewaltiger That Mba. ४, १२, १.
- उत्तरोत्तमा १) Adj. stinkend Vishes. ६६, ५.
- उत्तरोत्तमा Adj. gewaltig klingend Mba. ४, १२, १२.
- उत्तरोत्तमा Adj. heftig röhrend Konkles. ५, १.
- उत्तरोत्तमा Adj. grausig aussehend Mba. ४, १०, १०.
- उत्तरोत्तमा als Adj. von gewaltiger Mutter Mba. ४, ११, १.
- उत्तरोत्तमा Adj. von gewaltiger Schnelligkeit Mba. ३, १७, ३.
- *उत्तरोत्तमा (sic) Adj. Wenn es sich schickt, Nom. abstr. उत्तरोत्तमा I. Pa. vor १३.
- उत्तरोत्तमा auch heft. उत्तरोत्तमा: von haben Sit. Kīrt. २, २७. Mit यो �erkelen १०.
- उत्तरोत्तमा Adj. hochklärig Kū. ३, ३५.
- उत्तरोत्तमा f. das Auffrischen Maivāś. १२७, १.
- उत्तरोत्तमा Adj. fast zu rezipiren Giban. Cs. १, १, २८.
- उत्तरोत्तमा so zu betonen.
- उत्तरोत्तमा I) Th. १, ४, १२, १.
- उत्तरोत्तमा mit निम् in निम्युत्तम.
- उत्तरोत्तमा Adj. von Nachesse lebend Mba. ३, २६, ३।
- उत्तरोत्तमा Adj. sehr aktivisch machen Cs. १, ११.
- उत्तरोत्तमा a. उत्तरोत्तमा १) o. Maivāś. ३४, १.
- उत्तरोत्तमा Adj. so zu accentuieren.
- उत्तरोत्तमा योग्युतिष्ठान aus der Scheide ziehen Vetus. (U.) ७८, १.
- उत्तरोत्तमा m. auch eine Art Dehnung des Vocals. Comm zu Tīṣṇu-Ba. ५, ७, १, ११, ५, १२.
- उत्तरोत्तमा Adj. mit तिष्ठ n. das Reich der nördlichen Pāñcikā (mit einer gesuchten Nebredeutung) Bala. P. ४, ३३, १.
- उत्तरोत्तमा Adj. nordöstlich Henios. १, १०१, १०.
- उत्तरोत्तमा Adj. eine Uttaravedi: Abend Comm. zu Āśat. Cs. १, १, १.
- उत्तरोत्तमा nach Nikas zu Mba. १, १०४, १० = योग्युतिष्ठान Adj. mit dem Kopf nach Norden oder Westen Vishes. ७०, २.
- उत्तरोत्तमा Adj. Nordwest Mix. Cs. ५, २, १.
- उत्तरोत्तमा bis Nordost. Atch Mix. Cs. ५, १, २, २, ३, Ghos. २, २.
- उत्तरोत्तमा f. die linke Hinterbacke Kīrt. Cs. ४, ७, ११.
- उत्तरोत्तमा योग्युतिष्ठान Adj. wo immer Liner über

dem Andern ist Mahāvīra. 84,10.

उत्तरानि Adj. *welt aufgesperrt* (Mund) Kāp. (1872) 73,13.

उत्तराकृत Adj. *mit aufprissenden Schösslingen* Kāpāk. 33,1.

उत्तिष्ठतक Adj. *wobei es drunter und darüber geht (Kampf)* MBn. 7,23,24. HARIV. 13334.

उद्गुक्तृ m. *meine best. Kasteinung* VISHNU. 46,14.

उद्गुप्तीनि m. *eine Messinggefäß mit Wasser Mān.* CR. 4,7. Gau. 1,8. 2,7,11.

उद्गुप्तस्त्रयामित Adj. (f. या) *mit einer Neigung nach Norden versehen* MBn. 4,134,9.

उद्गुप्त 3) f. *ein Schöpfgefäß* Mān. CR. 4,1,2.

उद्गुप्तेनि Adj. *meerumgrenzt* RAGH. 9,10.

उद्गुप्तन in दृच्छुरुपुत्र.

उद्गुचेत्सु Adj. *hochherzig* Kāp. 3,10.

उद्गुप्त an der angeführten Stelle ein *hinausgezogene Ton*.

उद्गुप्तितु Nom. ag. = **उद्गुप्तो** 1) CR. 1,33.

उद्गुप्तीनि Adv. mit कृति *als Beispiel wählen* Comm. zu GAYĀR. 7,430.

उद्गुतायान n. *das Anlegen des Feuers nach Sonnenaufgang* Comm. zu अपास. CR. 5,13,2.

उद्गुचीनपाद Adj. *mit den Füßen nach Norden* अपास. CR. 7,16,5.

***उद्गुन** n. *als Erklärung von उद्गुत्रे 1)* Comm. zu अपास. CR. 5,16,8.

उद्गुप्तितु Nom. ag. *mit Thätlichkeiten drohend* VISHNU. 5,60.

उद्गुप्तीन्द्रिय Adj. *ausfindig zu machen, zu ergrün-* den व्याकाक्ष. 23,15.

उद्गुप्त Adj. *hochmuthig* MAHĀVĪRA. 94,5.

उद्गुप्त m. Pl. = शोध्य (Nachtr. 2) 1) Mān. CR. 4,1,2. Vielleicht fehlerhaft.

उद्गुप्त 1) Adj. s. u. 1. पूर्ण mit उद्गुप्त. — 2) n. das *Toten* (des Moores) MBn. 4,185,15.

उद्गुप्ति Adj. *mit einer Streu darauf* MAITR. S. 2,2,3.

उद्गुदुर्क Adj. *hervorsprudelnd* MAHĀVĪRA. 43,4.

उद्गुतेनि m. *die nach dem Erheben des Feuers stattfindende Spende* अपास. CR. 7,6,5. 8,6,1.

उद्गुप्त such = **उद्गुप्त** 2) Strang in द्वादशीयात्र.

उद्गुप्तिः m. *Frage (nach M. Müller)* SEKHĀV. 4,3.

उद्गुप्तम् Adv. *in der Nähe des Geliebten* Kāp. 5,19.

***उद्गुप्तुरु** m. *eine Antilopenart* RĀGHA. 19,47.

उद्गुप्तम् Adv. *am. Dorfe* Kāp. 4,19.

उद्गुप्तक m. Sporn CHĀLK. 2,185.

उद्गुप्तीनितु Nom. ag. *lebend von (Gen.)* Mān. CR. 4,1. Mān. 22 zu M.

उद्गुप्ति 3) *ein Bestandtheil der Ausrüstung eines*

III. Thali.

Gaius-Mönchs (3 Kleider, 1 Napf, 1 Bosen und 1

Mundfilter) CHĀLK. 4,367.

उद्गुप्ते Adv. *bei den Kühen* Kāp. 4,13.

उद्गुप्तरुक्त Adj. (f. या) *Bez. eines best. Stils* (रुक्ति) KĀVYAPR. 9,3.

उद्गुप्तव्य m. *Verpflichtung, Eid* MAHĀVĪRA. 92,21.

उद्गुप्तद् 4) *an die Seite Stellung* VYĀKĀKKU. 33, 10, 42,7.

उद्गुप्तन n. *das Tränken* Mān. CR. 9,4,2. GĀBU. 2,9.

उद्गुप्तति 1) *auch Lockruf, Lockung,*

उद्गुप्त 2) b) n. *ÄPAST.* CR. 7,9,8. Cil. im Comm. zu 7,10,2.

उद्गुप्तन, f. *allein richtig* Comm. zu अपास. CR. 2,2,4.

उद्गुप्ताद्वाहाकार Adj. == **स्वाक्षराकौति** TBa. 9,4,10,1.

उद्गुप्ताद्वाहकृ m. *etwa ein hinten angefügter Refrain* Sā. in Alt. BR. 5,2,17.

उद्गुप्ताद्वाहमान्ति Adj. *später an der Spende Antheil habend* Comm. zu अपास. CR. 7,20,9.

उद्गुप्तस्त्रैः so zu accentuiren.

उद्गुप्तहनी f. *eine neben der Lakshmi genannte*

Gottheit Mān. GĀBU. 2,13.

उद्गुप्तन das *Aufstreuen*, तुष्येत् अपास. CR. 6,29,17.

उद्गुप्तहनू=**उद्गुप्त** CR. Br. in der Kāpva-Rec.

उद्गुप्त 2) a) *Anstand*, ऋषि Adj. auf dem A. ste-

hend (Jager) CR. 2,80.

उद्गुप्त Adj. *trocken, verdorrt* Comm. zu अपास. CR. 5,27,11.

उद्गुप्त, lies m. *das Blasen, Lustzug.*

उद्गुप्तिरुप्तुरु Adj. um abzuschließen zusammen-
fassend CHĀLK. 4,314.

उद्गुप्तं, ऋषि *Ungemach bereiten* CHĀLK. 1, 365, 369.

उद्गुप्तन 2) **उद्गुप्तनी**.

1. **उद्गुप्त**, so zu accentuiren.

उद्गुप्तम् n. *Niedergeschlagenheit, Melancholie* Lot. de la b. I. 99,5 (Hdschr.).

उद्गुप्तिसामावृत् Adj. *einer der verehrt hat, Vereh-* rer Text zu Lot. de la b. I. 136.

उद्गुप्तित 2) *Feuersbrunst* GAUT. 16,34.

उद्गुप्तते Adj. *später* Comm. zu अपास. CR. 5,7,1.

उद्गुप्तन् das *Benetzen* Comm. zu अपास. CR. 8,4,1.

उद्गुप्तो Adj. *mit geschorenem Haupthaar* Mān.

CR. 1,22.

उद्गुप्तालिक Adj. *zu beiden Zeiten stattfindend*

Comin. zu अपास. CR. 5,24,3.

उद्गुप्तःपत् auch in beiden Monatshälften (Mo-
nat) Mān. GĀBU. 2,13.

उद्गुप्तालिक Adj. (f. या) *mit Wagschalen auf
beiden Seiten Visuṇes* 10,3.

उद्गुप्तालिक Adj. *auf beiden Seiten Schniden
habend* Būga. P. 5,26,15.

उद्गुप्तालु Adj. *auf beiden Seiten Arme habend* Cil. im Comm. zu अपास. CR. 8,5,4.

2. **उद्गुप्त** Adj. *mit breiter Schnide* Būga. P. 2,7,22.

उद्गुप्त m. *Berg* KIN. 3,39.

उद्गुप्तसु Adj. *aus der Erde gewachsen* CR. 1,7.

उद्गुप्त Adj. *ergrünzend, strahlend* KĀPĀK.

2,7.

उद्गुप्तम् m. *die Sonne* KIN. 3,32.

उद्गुप्तम् n. *die Sonne* KĀTAKURAS.

***उद्गुप्त** m. *ein Andropogon* RĀGHA. 8,126.

उद्गुप्तसु Adj. *f. mit der man sich vorher erholt
verbunden hat* CR. 79,15. 110,17.

अ॒ = उ॒रे 1) im Loc. उ॒रे P. 7,8,23.

उद्गुप्तिः Adj. *ein zerbrochenes Bein* habend

KĀSHE. UP. 3,3.

उद्गुप्त्यति m. *Bein, Vishnu's Visuṇes* 98,17.

उद्गुप्त्युक् n. *abstr. von उद्गुप्तु* Comm. zu अपास. CR. 5,14,6.

उद्गुप्त्युक् n. *das Emporflammen* CR. 1,2.

उद्गुप्त्युक् Adj. *nach oben treibend, zum Bre-
chen reizend* SCRA. 1,144,14.

उद्गुप्त्युक् n. in वैष्णवीयुक् oben.

उद्गुप्त्युक् Adj. *oben, d. i. am Stamm verdorrt* (Zweige) VISHNU. 61,8.

1. **उद्गुप्त** mit निचि 3) **निचृद्गुप्त** zu *Ende geführt* Hem. PAR. 8,133.

उद्गुप्त्युक् Adj. (f. या) aus भू, Jagus, SĀMAN n. s. w. gebildet VP. 4,1,6.

उद्गुप्त्युक् n. *das Beischlafen in der richtigen Zeit* Comm. zu अपास. CR. 5,25,11.

उद्गुप्त्युक्, lies n. st. Adj.

उद्गुप्त्युक् f. *Ende einer Jahreszeit* अपास. CR. 7,28,7.

उद्गुप्त्युक्, so zu accentuiren.

उद्गुप्त्युक् Adj. *durch Erdwärme gar geworden* अपास. CR. 5,28,6.

उद्गुप्त्युक् Adj. *einhändig* VISHNU. 62,5.

उद्गुप्त्युक् Adj. *einhändig und einsässig* VI-
SHNU. 5,48, 77.

2. **उद्गुप्त्युक्**, Nom. abstr. उ॒रे n. RAGH. 10,41.

उद्गुप्त्युक् Adj. *ein und dasselbe Geschäft habend* MAHĀVĪRA. 74,1.

उद्गुप्त्युक् Adj. (f. या) *in einem Zuge stattfindend*

Comm. zu आपस्त्. चा. ५,२२,६, ६,३०,१२.

एकदीनिन् Adj. als einzelner die Weihen nehmend कृति. चा. ७,४,१२.

एकदेशिन् १) Nom. abstr. °शिव् n. Comm. zu आपस्त्. चा. ८,१,२.

एकदेशूर् Adj. Du. nur einen Leib habend हरिव् ३,४३९.

एकदेशूर् Adj. in der dunklen Stelle MBn. १, ३,००.

एकदार् Adj. (f. शी) nur einen Zugang habend MBn. १३,९३,७७.

एकदात्रत्त्वचराशेष् Adj. essend nach einem Zwischenraum von einem, von zwei oder drei Tagen विश्वस्. ९३,६.

एकधन् KAUSL. UP. २,३ nach dem Comm. m. (१) das höchste Gut.

एकनिंग्मि Adj. (f. शी) einfarbig वासु. ग्रन्. S. ३४,९०.

एकनिंग्मि Adj. Du. von einerlei Maass, gleich gross हरिव्. ४०४९ = ३७३८.

एकनिष्ठ॑ १) Adj. Pl. auf dasselbe hinauslaufend MBn. १२,३४९,२. — २) m. N. pr. eines göttlichen Wesens ललित. ४९,७.

एकन्याय॑ Adj. einartig, nur einen Gegenstand betreffend १1. २३३.

एकपर्व॑ Adj. aus einem Absatze oder Gliede bestehend MBn. ४,६३,३.

एकप्रयुक्, f. शी.

एकप्राक् m. gemeinsames Kochen. °केन वनसः eine gemeinschaftliche Küche habend.

एकप्राप्तिन् auch nur auf eine Art stiegend MBn. ४,४१,३८.

एकपुत्र॑ auch Adj. einen einzigen Sohn habend. Nom. abstr. °ता f. und °ता n. MBn. ३,१२७,१२.

एकपुत्रल॑ m. eine Art Trommel MBn. ३,३३०,५,१. एकपुत्रार् (Nachir. २).

एकप्रमाणा॑ Adj. Du. von gleicher Autorität हरिव्. ३,१३९.

एकप्रैष॑ Adj. nur eine Aufforderung ergehen lassen-
send Art. Br. ६,१४,३.

एकरथ॑ m. ein Held ersten Ranges MBn. ३,२७,२८.

एकवर् Adj. einen Wunsch gewährend मिं. ग्रन्. २,१३.

एकवृत्त॑ Adj. nur in einer Form sich manifesternd विश्वस्. १,६१.

एकवृत्त॑ Adj. (f. शी) nur eine Muschel als Schnuck tragend हरिव्. १,१०४.

एकव्याप्तमानशन॑ Adj. Du. dasselbe Bett, denselben Sitz und dieselbe Speiss habend हरिव्. ३,४३८.

एकव्याप्॑ auch einätig वासु. १०.

एकाशित॑ Adj. aus einem einzigen Felsen bestehend R. २,९१,२२.

एकाश॑ (Nachir. २). f. शी आपस्त्. चा. ७,४,३. १७,६.

एकाम्ब॑ als Adj. einhörnig विश्वस्. ९८,७८. Als m. auch Berg MBn. ४,६३,३.

एकात्मोदार्॑ m. ein einfacher (kein zweifacher) Holar. तार्त. अ. ३,७,१.

एकात्मित॑ Adj. Pl. von gleichem Aussehen प्रा.

P. १०४.

एकात्मिपङ्कितिन्॑ m. Bein. Kubera's R. ७,१३,३०.

एकात्मप्रति॑ Adj. nur von einem Fürsten beherrscht

प्रा. P. ११। Vgl. एकाक्षत्र.

एकादशवृक्ष॑ Adj. eifl. Dächer habend TS. ६,२,१०,६.

एकादशादार्॑ Adj. eifl. Thore habend कृत्रोप. ३,१.

एकान्तिमीभाव॑ m. Einstimmigkeit माहिव्राम्. ३१,१५.

एकान्तिय॑ Adj. mit nur einem heiligen Ahnen.

प्रवृत्. Min. चा. ११,४,६. MÜLLER, SL. 386.

एकाट्कार्यात्मित॑ Adj. zur Ekāshṭakā die Weihe nehmend लिपि. ४,४,२१.

एकान्तप्राप्ताशाढा॑ Adj. in 49 Theile R. ग्रन्. १, 48,१.

एकात्मसुख॑ n. ein einzelner Feuerbrand मात्र. S. १, १०,२०. TBs. १,६,१०,१. आपस्त्. चा. ४,१७,८.

एकायनि॑ Adj. dieses Ursprungs भ्रग. ७,६.

एक् एक्षित॑ erfüllt —; voll von (Instr.) माहिव्राम्. १२२,४.

एक्लेताण॑ Adj. diese Kennzeichen habend MBn. १, 12,८०,१५.

एक्वादित॑ Adj. so redend माहिव्राम्. ८१,७.

एक्वाक्षम॑ Adj. diese Reihenfolge habend Comm. zu आपस्त्. चा. ७,३,५.

एक्वेवेत॑ Adj. diese Gottheit habend ग्रन्. चा. ६,१०,१३.

एक्वं एक्वेवो gerade so (an Schluss eines Abschnittes) मात्र. ग्रन्. १,२३.

एक्मुख्य॑ n. Uebereinstimmung माहिव्राम्. २१,१७.

एक्मुख्य॑ Com. zu आपस्त्. चा. ७,२७,१६.

एक्तर्त॑ Adj. = एक्त्र॑ १).

एक्त्र॑ angeblich = इक्त्र॑ und dieses = रुपा ग्रन्हि. २,१०.

एक्षे॑ प्र. ग्रन्. १,१४.

एक्षम्य॑ n. das diese Bedeutung Haben Comm. zu गोबि. ३,२,५५.

एक्षि॑ m. Patron. Skanda's Kunibas. १,५५.

*एक्षमोक्षिका॑ f. der Genuss von Mus कृति. zu P. ३,३,११।

शीश॑: शीश॑, so zu accentuiren.

शीश॑ auch N. pr. eines Tirtha विश्वस्. ४३,

५२. शीश॑ v. १.

आद्रिक्षयरी॑ n. der grobe, mit dem Tode ver-

gehende Körper छिक्का. १,२९६.

शीदात्मिकि॑, so zu accentuiren.

शीहव॑ (Nachir. २) ३) Adj. (१,२) von Uddhava kommend चृ. २,१४.

शीदिद॑ २) nach रिक्ष. १४, १६ in einer Grube (Brunnenschacht) durchsickerndes, dort sich sammelndes Wasser.

शीवित्र॑ n. Schlosstigkeit द्रित्ति. १,१७.

शीपमन्तिन्॑ Adj. in Verbindung mit पुत्र der Sohn des A upamānjaya BAUBI. im Comm. zu आपस्त्. चा. ५,२३,४.

शीपवाल॑ २) in Verbindung mit नाम. चा. २,६७,१८. शीपवेणि॑, so zu accentuiren.

शीद्धान॑ Adj. an den Lippen befindlich कारुप.

(A.) ७२.

शीद्धान॑ n. N. pr. eines Tirtha विश्वस्. ४३,५२.

शीद्धान॑ १) शीद्धान॑.

कंपनाय॑ m. Bein. कृश्णा's चृ. १,१६.

कंकुनाम॑ १) auch = कंकुनम॑ TS. १,७,२,२.

कंकुनिक्षिप्ति॑ f. Patron. der Revati चृ. १,२०.

कंकुम॑ २) b) स्वप्नार॑. २,२१.

कंकुमस॑ Adj. = कंकुमस॑ मात्र. S. १,११,१.

कंकुमस॑ १) auch = कंकुमस॑ Hochzeitsschnur माहिव्राम्. ३४,५.

कंकुमाप्ति॑ १) m. Bräutigam, junger Ehemann माहिव्राम्. ३०,१४. — २) f. शी �Braut, junge Ehefrau ebend. ६८,५.

कंकुनाप्ति॑ n. Seitenblick MBn. २,६७,५.

कंकुनाप्ति॑ Adj. harte Reden fährend MBn. ३, 40,१३.

*कंकुन्ति॑, vgl. उक्ति॑ weiter unten.

*कंकुन्ति॑ (nicht °कृश्मा) रिक्ष. ७,१५२.

कंपटिक्षिप्ति॑ Adj. auf einem dörrten Gewächs gewachsen (Blume) विश्वस्. ६६,७,८. ७९,५,६.

कंपिशम॑ Kunibas. १३,५.

कंपीरुम॑ n. N. pr. eines Rāgarshi Sā. zu वृ. ४,१०,१०.

कंपीरीन्॑ m. ein schlechter Herrscher कातुकास. ८.

कनकधार॑ m. R. GOR. २,००,१४ vielleich fehlerhaft über °धारक॑ Goldwäscher.

कनकन्तिन्॑ m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Civa's Cit. im CKDn. u. नाट्ट॒.

कनकवत्सन्॑ n. Goldstadt, N. pr. einer mythischen Stadt.

कनकप्रयम॑ Adj. Pl. die Jüngsten voran मात्र. ग्रन्. २,७.

*कन्याद्वयर्म॑ Absol. beim Anblick eines Mädchens P. ३,४२,९८, Sch.

कन्याद्वयित्र॑ Nom. ag. (Mātr. P. ३,१८) und

○**काल्येन्** Adj. (Jāś. I, 223) *eine Jungfrau schaudend.*
काल्याधिमोचन n. *ein best. Spruch* ĀPAST. Çr. 4, 14, 5. Comm. zu 7, 23, 2.
काल्यिका 1) *als Bez. der neunten unbekannten*
Größe COLEB. Alg. 288.
काल्यिलोक्षमा Adj. *bräunlich grob* KATH. 63, 162.
कामपत्रम् m. oder n. = 3) b) ĀPAST. Çr. 5, 15, 1.
काम्बलकारक m. *Verfertiger von wollenen Tü-*
chern R. ed. Bomb. 2, 83, 14.
काम्बलधारक m. *Wüscher wollener Tücher* R. 2, 83, 13.
1. कार्तु *mit घट्या in पुरुष्याकारम्* — Mit प्रति
(metrisch st. विप्र) कार्तु n. *impers. gesündigt* MA-
नव्याक. 80, 11.
कार्त्रज्ञः ○पैते *wie ein Gerippe von* — *aussehen*.
KĀŚYAP. 70, 10.
कार्त्रपद्मनिधाय, auch ○का m.
कार्त्रदिति *(onomatop. mit इति)* MIN. GĀBU. 1, 14.
कार्त्रयाम n. *das Auftragen mystischer Zeichen*
auf die Hand BRIG. P. 5, 8, 6.
कार्त्रपुत्राजिति m. = घट्यालिकुर् (s. oben) R. 5, 61, 5.
कार्त्रयुति f. *die hohle Hand* SPR. 346. 3433. 3713.
कार्त्रसूपद् n. *die Spur eines Fingernagels*, eine
Verletzung mit einem F.
कार्त्रथ n. *auch Strahlen- und Fingerspitze* Çc.
1, 5, 8.
कार्त्रिकम् m. *DU. die beiden Erhöhungen auf*
der Stirn des Elefanten, die in der Brustzeit
stark anschwellen. ○पीठ n. *das Stirnbein beim*
Elefanten SPR. 3603.
कार्त्रपट्टि, so zu accentuiren.
कार्त्रेर् 2) a) ○मकु मIN. Çr. 2, 2, 6.
*कार्त्रेत्कु *zu streichen, da es RÄGAN. 8, 122 eine*
Zahlzeichnung ist.
कार्त्रथूक्ति *(wohl so zu betonen) f. von unbekannter Red.* AV. 20, 136, 3.
कार्त्रिक m. *vielleicht eine Pflanze* AV. 20, 132, 3.
कार्त्रिद्वारा Adj. *bis an die Ohren reichend* ĀPAST.
Çr. 5, 14, 8.
कार्त्रणायाकि m. N. pr. *eines Mannes* MBu. 42,
243, 18.
कार्त्रकोटि n. *das Amt einer Dienerin* SVĀPNAK.
1, 71.
कार्त्रतम् *Adv. von Seiten der Handlung* ĀPAST.
Çr. 3, 11, 2.
कार्त्रदात्रवत् *Adj. Thoten zu Erben habend, so*
v. a. *in Folge vergangener Thaten wieder ähnliche*
Thaten begehend MBu. 13, 1, 73.
कार्त्रदुष्ट Adj. *schlecht handelnd* JĀŚ. 1, 224.
कार्त्रितकि n. *etc sündhafte That* SPR. 1663.

1. कार्तु *mit सन् (anach Nachtr. 2) 4) fortschaffen aus*
(Abl.) ĀPAST. 2, 4, 23.
काल्याश्रम m. *der Mond* KĀRAUP. (A.) 47.
काल्यकृष्ण 1) a) *personifiziert* MĀN. GĀBU. 2, 14.
काल्यकृष्णिर् अजून् Adj. *streitsüchtig* KAUTUKAS.
काल्यकृष्णिर् 3) *noch N. pr. eines Fürsten* KAUTUKAS.
काल्यपृष्ठादिमय Adj. *aus Minuten, Stunden u.*
s. w. bestehend VP. 4, 1, 26.
काल्यवत्सम् m. N. pr. *eines Fürsten* KALTEKAS.
काल्युषी Adv. mit भू *beschmutzt —, verunreinigt*
werden Çc. 4, 5, 5.
काल्युषि *mit सन् 4) संकेत* *bestimmt für (im Comp.*
vorgehend) ĀPAST. 4, 10, 16.
काल्युषि 2) r) *Kleidungsstück (bei den Gāna-Mön-*
chen) GĀNAKA 4, 266.
काल्याश्चार एज. (f. फ़) *glückbringend* KIR. 3, 9.
काल्यवेदा oder काल्यश्चारिता Adj. *als Erklärung*
von गोरस्तु GĀNAKA 2, 170.
काल्यय, so zu accentuiren.
काल्याता, so zu accentuiren.
काम् *mit निम् नियमित* *ausser hinausgejagt*
nach MED. auch = घास्ति und घास्तित.
काम्कुद्, so zu accentuiren.
कामित्र (2) MATR. S. 2, 1, 4.
कामित्रकर्ता n. *Forkong* KĀRAUP. (A.) 31.
काम्पित्री 4) MAHĀVIRĀK. 43, 6.
काम्पित्रम् अजून् m. *Waldfrosch* MAHĀVIRĀK. 79, 22.
काम्पिकरणा n. *das Schönmachen* DHĀTR. 32, 97.
काम्पित्य n. *der Zustand eines Rumpfes* MAHĀVIRĀK.
83, 9.
काम्पित्रात् 1) c) Vishṇu's VISUN. 98, 11.
काम्पित्रिपात्, so zu accentuiren.
काम्पित्रय Adj. *nach Wunsch regnend* MAHĀVIRĀK.
137, 1.
काम्पित्रयात् f. *ein bei der काम्पित्रे gesprochener*
Spruch Comm. zu TS. 4, 1062, 1.
काम्पित्रे 1) e *Eine zur Erlangung eines bestimmten*
Wunsches unternommene Opferhandlung Comm.
zu TS. 4, 1062, 2; vgl. 2, 374.
काम्पित्रियोवा n. Sg. *Körper, Kopf und Hals* BHAG.
6, 13.
काम्पित्रिम् Adv. *der That nach* Çc. 2, 36.
काल्यनिषापातिप्रियून् Adj. HARIV. 4211 nach NI-
LAK. = सम्पातुमासिपुद्धुयत.
काल्यपत्रा *ausch. so v. a. dem Tode verfallen* MBu.
7, 112, 71.
काल्यपरायाक *auch das Kommen der Zeit, wo*
sich etwas erfüllt. Am Ende eines adj. Comp.
Nom. abstr. ○का n.
काल्यपरायामन् m. = काल्यमन् MBu. 3, 277, 30.

brauch hat, Apanage des Kronprinzen MAHĀVIRĀK.

35,8.

कुम्भोपायनकृ Adj. Korn in Krügen habend M. 4,7.

कुम्भोपायनकृ Adj. im Topf gekocht ĀPAST. Cf. 8,6,6.

कुरुदृ Adj. schlechtfarbig RāGĀN. 13,190.

कुरुपिण्डिलृ so zu accentuieren.

कुरुपालता, lies ३) *n. — Als *Adj. das Geschlecht beschützend — aufrechterhaltend, — fortspanszend H. an. 3,55. Mod. k. 109.

कुरुपत्रिवृ n. Kuga-Holme als Reinigungsmit tel KĀT. Cf. 7,3,1.

कुरुलेतृ n. Schlimmes, Unheil BHĀG. P. 3,30,32.

कुरुवत्रता AV. 20,137,9.

कुरुपीलता १) Nom. abstr. ओ० फ. VISHNU. 37,32.

कुरुगमृ Adj. (f. अ०) den Aussatz am Halse habend KAURAP. (A.) 23.

कुरुमधुरू n. कुरुमधुरू KĀNDAK. 3,2.

कुम्भोपायनकृ Adj. eine volle Kornkammer habend M. 4,7.

कूट्यवरहारिन् m. ein betrügerischer Geschäftsmann VISHNU. 34,15.

कूट्यापायदेविन् Adj. mit falschen Würfeln oder Betrug spielend JĀĀ. 2,202.

कृष्णामाय॑ Adj. schwer zu bewerkstelligen MAHĀVIRĀK. 54,9.

कृष्णापायत्रता und °पाज्ञीया f. Pl. Bez. der Verse RV. 4,4,1. sgg. ĀPAST. Cf. 19,18. Comm. zu 7,13,4.

कृष्णरू Adj. geschärft, scharf MBU. 7,87,4.

कृष्णामकृ Adj. benannt HARIV. 3436.

कृतसंपृष्ठा n. künstliches Salz VISHNU. 28,11. 79,18.

कृताचमत्क्षयकृ, lies mit untergeschlagenen Beinen sitzend.

कृत्रिमता f. Verschlagenheit MAHĀVIRĀK. 108,3. कृ०, so zu accentuieren.

कृष्णरू Adj. hinundher zerrend, peinigend in Körperschmerz (s. oben).

कृष्णरूपी, so zu accentuieren.

कृत्याकृ Adj. schwarzaarig Comm. zu ĀPAST. Cf. 5,1,1.

कृत्यदश॑ Adj. mit schwarzen Fransen LIY. 8,6, 13. KĀT. Cf. 22,4,13.

कृत्यलालृ auch Eisen VISHNU. 54,19.

*कृत्यालृ ein best. Knollengedächts RāGĀN. 7,77.

कृत्याकृ m. Ackerbauer VET. (U.) 202 zu 60,16.

कृत्यितृ, so zu accentuieren.

कृत्याकमलृ eine Lotusblüthe zum Spielen KAURAP. (A.) 83.

कृत्यलवृ Adj. sein Spiel treibend mit (Instr.)

Pra. P. 7.

कृत्याचमत्कृ u. Lustbecher Pra. P. 6.

कृत्यामृतवृ n. Lustteich NAISH. 1,117.

कृत्यापृ u. das Scheeren des Haupthaars MĀS. GAN. 1,21.

कृत्यापृ १) Nom. abstr. ओ० फ. Pra. P. vor 140.

कृत्यानियुक्तमृतमृतवृनमृ Adj. (f. इ०) der — (nicht genau zu bestimmten) ste VAŚĀKĀKU. 35,9.

कृत्यानियतमृ Adj. (f. इ०) der 1000,000000 ste obend.

कृत्यानियतमृतमृतवृn Adj. (f. इ०) der 1000000,000000 ste obend.

कृत्यापृ Adj. zum Zorn geneigt MAHĀVIRĀK. 34,12.

कृत्यापृन्मृ Adj. zornzeugt KIR. 2,27.

कृत्यापृतिवृn Adj. Joints Schatz aussaugend, — ausgesogen habend RāGĀT. 5,422, 6,211.

कृत्यापृथिवृ n. Hülsenfrucht Comm. zu ĀPAST. Cf. 4,2,5, 3,8.

कृत्यापृ २) ist hier (lies 78,2) auch Adj., da यथौपृ zu ergänzen ist.

कृत्युकरूप्त्यृ n. und कृत्युकरूप्त्यृn Titel zweier Lustspiele.

कृत्यापृत्यात्पृय॑ Adj. zu den Kaurava und Pāṇḍava in Bestehung stehend Pra. P. 138.

कृमृ mit सुमुदृ zusammen hinausbeschreiten ĀPAST. Cf. 7,21,6. — Mit प्रति Z. 2, lies 3) st. 2). — ५)

कृत्यात् ते, — von nun an abstehend (im Comp. vorangehend) VAŚĀKĀKU. 10,8.

कृमोडा f. eine in der natürlichen Ordnung Verheirathete (eine ältere Schwester vor der jungenen) Kīrti.

कृपाणकृ bedeutet Waare; vgl. VET. (U.) 118,2. *कृपाणिकृ Adj. den Kraupāṭha kennend oder studirend gāga उक्त्यादि in der Kīrti.

कृपागुप्तृ wohl n. Titel eines Werkes GĀYAR. कृपात्यापृय॑ n. das im Scherz angenommene Wesen eines Affen MAHĀVIRĀK. 123,11.

कृपात्यापृकृदृ m. Spielzeug.

कृपृ mit परि० कृष्ट öffentlich angeboten (Speise) ĀPAST. 4,18,17.

कृष्टृ mit प्र tōnen HEM. PAB. 6,50.

कृत्यापृत्तमृ das Fließen von Blut VARĀH. BPN. S. 93,48.

कृत्यापृत्तकृ n. Bein. Paraçurāma's MAHĀVIRĀK. 24,19.

कृत्यापृत्तृ ३) Eries ertragen, dulden (mit unpersönlichen Subject) VAŚĀKĀKU. 42,7.

कृत्यापृत्तमृ m. KIR. 2,37.

कृत्युकृ Adj. in Not gerathen, untergegangen (Furst) KIR. 2,11.

कृत्युकृ f. Untergang KIR. 2,9.

2. तत्त्वृ mit प्र. प्रत्यत्त्वृ (१) VAŚĀKĀKU. 19,9.

तित्तित्तित्तृ CIC. 13,4.

तित्तिपुरुष्टृ m. Fürst, König.

तित्तिप्रलवृन m. ein schnell vollbrachtes Opfer, bei dem Mancherlei weggelassen wird, Cit. im Comm. zu KĀT. 4,3,1.

तित्तिसृ m. auch *Kalkpath RāGĀN. 13,134.

तुद्यमनीृ f. eine kleinere Ader oder Gefäss des Körpers VIKRĀM. 06,84.

तुद्यकैचूरृवृ m. ein best. kleiner Becher für die Vierte Devīs MĀTR. S. 2,11,5.

त्वाणीमात्रा m. Fürst, König KAUTKAS. 24.

द्वित्तृ ३) a) MAHĀVIRĀK. 116,2.

द्वित्तृ १) ungenau in der Bed. eines Nom. abstr. Scg. 4,360,12. 2,43,15.

द्वित्तृ Adj. böse Text zu Lot. de la b. l. 162. Vgl. *वृद्धकृत्तृ.

द्वित्तृ प्रति० zur Bettstelle machen CIG. 2,77.

द्वित्तृप्रतिवृ Adj. mit einem Schwerte und einem Pattiga bewaffnet MBN. 13,14,154.

द्वित्तृत्तमृ m. Säbelthieb KĀTHA. 27,50.

द्वित्तृवृत्तिवृ n. von einem Schwerte triefendes Blut VIKRĀMĀKĀ. 3,33.

द्वित्तृपर्यु m. auch Bein. VISHNU's VISNUC. 49,73.

द्वित्तृ so zu accentuiren.

द्वित्तृ ३) e der Kern der Cocosnuss RāGĀN. 11,52.

द्वित्तृ पूर्ण०.

द्वित्तृ १) ein drei Jahre brach liegendes Feld NIA. 11,26.

द्वित्तृ mit समा Caus. ermahnen ĀPAST. 2, 29, 7 (wohl ओ० तृ zu lesen).

गमनप्राप्तिवृ Adj. splitternackt.

गच्छन्तिवृ Adj. (ein Gāina-Mönch) der nicht im Verände mit Andern lebt CLĀNIKA.

गच्छन्तिसृ Adj. (ein Gāina-Mönch) der im Verände mit Andern lebt CLĀNIKA. 1,367.

गच्छन्तिसृ Adj. dass. ebend.

गत्तिन्मीलिकृ n. = गत्तिन्मीलिका १).

गत्तिवृ Adj. der siebte CĀRT. 13.

गज्जुलिकृ f. दीया गन्धीरा; कुलिला; ग्राणा गलापाया; CLĀNIKA 2,3, 3.

गणानायिका f. Rechenbuch.

गणेशायलृ m. MAHĀVIRĀK. 106,7.

गन्धृ Adj. früher betreten MIL. 3,296,20.

गन्धृ auch wohlriechende Stoff, Wohlgerüche.

०प्रेतिका f. HARIV. 8304. ०प्रेतिका f. 2,80,12.

गमनप्रदामवत् Adj. mit wohlriechenden Guirlanden versehen MĀN. GAN. 2,6.

गन्धोद्वा n. uohirlechendes Wasser Min. Çā. 11,3.
गन्ध mit घन्धूद् १) घन्धुदं aufgegangen (Sonne) Vāgākā. 32,17.

गन्धौ, so zu accentuire.

गन्धै॒ Adj. verdienend in eine Grube geworfen zu werden Çākā. Br. 10,2.

गन्धै॒ auch die Katamenen Visuṇus. 27,1.

गन्धिर्लृप्ता n. das Herausdrängen des Kindes aus dem Mutterleibe Suç. 91,19.

गन्धुक m. ein junger Mann Māvīra. 6,10.
गन्धिर्लृप्ति f. = गन्धिर्लृप्त Māx. Gbh. 2,18.

1. गन्धै॒ mit विस्मित् hervorbrechen Pa. P. 108.

गन्धुत्ते॒ (?) m. A.V. 6,83,3.

गन्धै॒ f. गन्धी॒ Rede Çā. 2,68.

गन्धिर्लृप्त्यै॒ m. ein best. göttliches Wesen Maṭr. S. 2,9,1.

गन्धै॒ und गन्धै॒ Adj. umfänglich, gross (Edelstein) Rāgān. 13,161, 166, 171, 183, 194, 149.

गापत्रीयामन् Adj. (f. गापत्री॒) unter Gāyatrl- Versen kommand Äpast. Çā. 4,7,2.

गाप्त्यै॒ oder ग्रन्थै॒ Bez. einer nicht sanctionirten Art des Selbstmordes (bei den Gāina) Çākā. 1,369.

गावयै॒ Adj. vom Bos Gavaeus (Fleisch) Visuṇus. 80,9.

गिरिकै॒ 2) b) auch eines Wesens im Gefolge Civa.

गिरिन्द्रिका f. Gebirgsbach Kid. 281,19.

गिरिशै॒, so zu accentuire.

गिरी॑ Adv. mit करू॒ zu einem Berge anhäufen HEM. PAR. 12,4.

गुकारै॒ m. das Gesumme der Bienen Z. d. d. m. G. 32,735.

गुडल n. Staphnā. 2,32.

गुणतम्॒ ३) von Seiten der lautlichen Eigenschaft P. 1,150, Sch.

1. गुपत्यन् n. verwahrtes Geld Paśat. ed. Bomb. 2,39,2.

2. गुपत्यन् Adj. der sein Geld verwahrt ebend. 2, 37,21.

गुरुवारै॒ m. Donnerstag Hemidri 1,60,7.

गुरुरूपै॒ f. eine Krankheit der Schamtheile Va- rāh. Bṛ. S. 5,66.

गुरुनिवारै॒ m. Besorgung des Hauses, Haushalt Kathis. 37,29.

गुरुपातै॒ m. der Einsturz eines Hauses Kathis. 28,149.

गुरुपै॒ 2) Nom. abstr. गता f. Māvīra. 62,18.

गुरुतिर्दिकै॒ Adj. nach allen Himmelsgegenden entflohen Çā. 1,64.

*गरिकाल्यै॒ Rāgān. 11,94.

गरित्रै॒ Adj. zu einem Geschlecht gehörig; m. Blutsverwandter Ver. (U.) 30,39. Nom. abstr.

गित्रै॒ n. Brahman.

गोनिहारै॒ m. Kuhmist Visuṇus. 48,16.

गोत्सुमै॒ Adj. einen Beschützer habend Kaus. Up. 2,1.

*गोमिदसिनिपै॒ 2) Kalkpath Rāgān. 13,136.

गोष्ठि॒ m. घोषा गोष्ठि॒: geschraubter Ausdruck für Wassergefäß, Kübel A.V. 11,13.

*गोपदध्यूमै॒ und *गोपदध्यूमै॒ Absol. so dass (nur) der Eindruck einer Kinderklave (mit Wasser) gefüllt wird P. 3,4,32, Sch. Bhāṭ. 14,20.

गोच्छै॒ (Nachtr. 2) zu streichen.

गोभिलै॒ n. Gobhila's Gṛhjasūtra Gṛhjās. 2,94.

*गोरिकेवै॒ n. Talk Rāgān. 13,144.

गोपि॒ mit गोपयिति Jmd (Acc.) seine Gunst erweilen- sen Vāgākā. 20,3, 9. — Mit गोपयिति umfassen, umfassen Min. Gbh. 1,10.

गोपि॒ m. Halter, Träger Gṛhjās. 2,29.

गोप Z. 8, lies 6) st. 5). — 7) bei den Gāina = इन्द्रियाम्.

गोपकएकै॒ m. etwa Dorflümmel Çākā. 1,316.

*गोपाचातकै॒ m. Plünderer eines Dorfes Viṣṭ. 97.

गोपालकै॒ m. = गोपालै॒ Dörfküter Ver. (U.) S. 121 zu 17,2.

गोपनदृष्टै॒ Adj. in Dörfern sich aufhaltend Māx. Gbh. 1,13.

गोपै॒ 2) d) die Vorstellung von Etwas (im Comp. vorangebend) Vāgākā. 23,12, 13, 23,16.

गोप्तै॒ n. das Würfeln, Werfen der Würfel.

गोपि॒ mit प्रति॒, गोप्ति॒ abgehauen Māvīra. 26,

12,37,12, — Caus. auseinander sprengen Kir. 2,16.

गोपि॒ mit गोपि॒ hinfahren über (Loc.) Vṛṣabha. 56.

गोप्तुरै॒ Adj. hocherfreut Kākāp. (A.) 43.

गोपालिकै॒ Adj. (f. गोपि॒) einen dicken Knochen habend (Nase) Visuṇus. 96,75. Nach dem Comm. soll गोपि॒ der Name des Nasenknochens sein.

गोपमारूपै॒ m. Gerassel Z. d. d. m. G. 32,735.

गोपालिकै॒ eine best. Opferhandlung Baḍub. 1, 6,12,30.

गोपि॒ m. Nahrung.

गोपित्रै॒ n. das Tödten, Hinrichtung Visuṇus. 16,11.

गोपै॒ mit गोपि॒ ३) उत्तुधमाणा Vṛṣabha. 239,a,38.

गोपयारै॒ f. auch ein Strom von Schmelzbutter MBh. 13,26,90.

गोपित्रै॒ Adj. (f. गोपि॒) Schmelzbutter ausgehen

lassend Maṭr. S. 2,13,1.

घृताङ्गतिै॒ f. Gṛhita-Spende.

घृतपातक Kākāp. (A.) 63 fehlerhaft für काका- पातक.

घृताश्वरै॒ Adj. von grausamer Gesinnung gegen (Loc.) Mahāvīra. 49,17.

घृतकुण्डलै॒ Adj. auf Rad und Trommel bezüg- lich Kāt. Çā. 4,3,18.

घृतोदयै॒ Adj. sich wie ein Rad drehend Ma- uñīvās. 101,12.

घृतै॒ mit परि॒ 2) verwerfen, so v. a. verbieten, untersagen Äpast. 1,11,25, 17,27, 32,29, 2,10,10, 17,20.

घृतै॒ Adj. um die Augen gekommen, blind Kaus. Up. 3,3.

घृतै॒ 3) auch गुटक Spr. 4462.

घण्डातिकै॒ n. wohl nur fehlerhaft für चण्डातिक Gobi. Čādū. 2,19.

घण्डीपतिै॒ m. Bein. Cīta's Māvīra. 33,15.

घृतै॒ Adj. (f. गोपि॒) vier Bedeutungen habend Deś. 12,8,3,26.

घृतश्चेतिसाकृतै॒ Adj. 84000 beträgend Mārk. P. 54,15.

घृतारै॒, गुरुै॒ MBh. 12,269,23.

घृतै॒निधनै॒ Adj. aus vier Schlussätzen bestehend Çāt. Br. 12,8,3,26.

घृतै॒निष्ठि॒ m. Sg. vier Handvoll Gṛhjās. 1,42.

घृतै॒विद्यातिवाकै॒ n. ein Gespann von 24 Stieren Br. Br. 7,2,2,6.

घृतै॒विद्यातिसाकृतै॒ Adj. (f. गोपि॒) aus 24000 bestehend Med. MBh. 1,1,102. R. Gor. 1,4,147.

घृतै॒क्रै॒ m. ein best. Opfer Baḍuh. 1,6,18,30.

घृतै॒यसदै॒ Adj. an Kreuzwegen sich aufhaltend Mān. Gṛh. 1,13.

2. घृतै॒यसदै॒ 1) e) vier Felder einnehmend Varāh. Br. Br. S. 53,35.

घृतै॒, वोла॒ बहुla॒ Kreuzweg. ऋतुम्. Staphnā. 2,60.

घृतै॒यस्नानै॒ Adj. ein Gewicht von 40 habend Äpast. Çā. 5,21,9.

घृतै॒सम्भै॒ n. Name eines Sāman Vīshuṇus. 86,14.

*घृतै॒शुभै॒ und *घृतै॒म्ै॒ ein best. Edelstein, = च- द्वाकात Rāgān. 13,243.

घृतै॒काकै॒ Kākāp. (A.) 40 fehlerhaft für चमू॒.

घृतै॒कलता॒ f. ein Frauenname Vṛṣabha. 261,fig.

घृतै॒पातै॒ Adj. zu Jmds Füßen liegend.

घृतै॒रुग्रै॒ m. Bein. Cīva's Kātukā. 84.

घृतै॒पूर्वै॒ Adj. früher vollzogen Çā. 96.

घृतै॒म्ै॒ m. auch weisser Zinn oder Bodīvara. 1,261, 23,6.

*घृतै॒॒ m. dass.

घृतै॒त्रिद्वयै॒ Adj. mit aufgeregten Sinnen R. I.,

23,6.

चातुर्शतका, f. (f. म.) Max. Gauv. 1,23.

चातुर्शय Adj. an einem Kreuzzege befindlich
ĀPAST. Ch. 8,18,1.

चान्द 2) c) ist hier (lies 78,2) Adj., da यथा zu ergänzen ist.

चापयेष, lies Bogen s.l. Bogensehne und vergl.
धनुष्ठिति.

चापयेष m. = धनुष्ठिति Pr. P. 119.

चानोकप्रौद्योगिकी golden KUMĀRA. 13,22, 28.

चरित्रात्मा Adj. Cīc. 2,82.

1. चि Desid. चिर्चियिति anhäufen —, einsammeln
wollen Kir. 2, 19, 3, 11. — Mit समयःयुद्ध häufen
ĀPAST. Ch. 9, 1,2.

चिकित्सित् auch abzuhalten wünschend Cīc. 1,49.

चित्तधारा I. Gedankenfluss VĀGĀRĀKU. 39,11.

चित्तभेद m. Verstimmung MAHĀVIRĀ. 46,16.

चित्तविद्वेष m. Zerstreuthheit des Geistes, Geistesverwirrung VĀGĀRĀKU. 33,15.

चित्रका Adj. bunt, scheckig als Bez. der acht unbekannten Grösse COLEB. Alg. 228.

चित्रपूर्णामास m. der im Mondhause Kīrti stehende Vollmond TS. 7,4,8,2.

चित्रामास Adj. einen bunten Mantel tragend BAUDH. 4,3,8,20.

चित्रुक, angeblich = संदेश Zange Comm. zu Gauvius. 1,85.

चीवरत्तु Adj. ein Bettlergewand tragend P. 83.

चीवात्राच् m. Grille VISNU. 44,24.

चुक्कु 1) so v. a. geohnt an Cīc. 2,14.

चुक्कवरणपि m. Magnet MAHĀVIRĀ. 114,15.

चुक्कुपृष्ठ mit उद्ध einschlüpfen MAHĀVIRĀ. 82,14.

चुक्कुकृ 3) Nom. abstr. तात् f. KAUTUKAR. 47.

चैत्रियत्तम् m. die dunkle Hälfte im Monat Kārttra LIT. 10,3,18, 20,2.

चोलपूरुकु m. ein um die Schamtheile geschlagenes Tuch (bei den Gāṇīna) ČIĀKĀKA. 1,383.

चैत्रपालन Adj. (f. य) einem Mangozweige eigen Cīc. 2,19.

कृत्तम् 1) auch f. या Cīc. 1,69.

*कृत्यापय, lies die Milchstrasse st. der Luftraum.

क्रमत्कारपाकारपा Beiw. Vishnu's VISNU. 1,61.

क्रमत्प्रदायण Adj. desgl. ebend. 98,100.

क्राप्ति, so zu accentuieren.

क्रतुधानन् n. = क्रतुमुख Pr. P. 71.

क्रन् mit निम् निमात् entstanden aus (Abl.) VĀGĀRĀKU. 23, 1, 6. — Mit प्रत्या KAU. UP. 1,2.

क्रन्तवायन् m. Fürst, König Kir. 2,12.

*क्रन्तप्रदायाकम् Plünderer eines Landes VITRO. 97. क्रन्तात्म � Adj. übermenschlich Kir. 3,2.

क्रन्तिदिवस m. Geburtstag MAHĀVIRĀ. 107,17. क्रन्तिमस्त m. Geschöpf, Mensch MAHĀVIRĀ. 132,19. क्रन्तिवृक्षका f. ein Blatt, auf welches Jmdes Na-ti-tütt eingeschrieben wird.

क्रमसुत्तु Adj. mit dem Gebiss gepresst, ausge-kaut.

क्रार्त् 1) nach Adj. ist a) hinzuufügen. Nom. abstr. तात् f. PR. P. 77.

क्रलेपेन् f. eine aus Wasser dargestellte Kuh (?) MBU. 13,71,41.

क्रलेपत्रकृ m. Wasservogel SYĀPAÑA. 2,21.

*क्रलमात्रम् m. Dugang oder Krokodil ILAN. 3,61.

क्रलवायस m. SYĀPAÑA. 2,21.

क्रावित्तन् n. das Laufen LALIT. 178,14.

क्रासुप्रि 4) lies ausgehungert.

क्रात्युत्र Adj. einen Sohn habend MAX. Ch. 4,3,1.

क्रात्युत्रु Adj. gleich nach der Geburt gestorben

VISNU. 22,26.

क्रात्यविद्युत्, so zu accentuieren.

क्रात्यवलप्तिर्णु Adj. den Verlust der Kaste nach sich ziehend VISNU. 3,99.

क्रामिकृ, lies Adv. st. Adj.

क्राम्यवत्तिरूप्या n. Titel eines Werkes GANĀB.

1. चि Cons. अंतिविपत् ihr habt gewinnen lassen TS. 4,7,8,4.

क्रिमाक्षितिकृ Adj. den क्रिमकल्प innehaltend CI-LĀKĀKA. 1,366.

क्रोत्तत्, क्रोत्ती f. auch ein best. Gestirn MAX.

Gauv. 1,14.

क्रीवात् 3) am Ende eines adj. Comp. lebend von KAUTUKAS. 19.

क्रुपावत् Adj. das Wort क्रुपा enthaltend Comm. zu ĀPAST. Ch. 6,31,12.

क्रूतिमस्तु Adj. drängend, ungestüm.

क्रौब 2) ist hier (lies 78,5) Adj., da यथा zu ergänzen ist.

क्रौद्ध n. und क्रौद्धी (zu क्रौद्धु) f. in Formeln, je nachdem das vorangehende Substantiv dieses oder jenes Geschlechts ist. MAX. Gauv. 1,4. Vgl. क्रौद्धा.

1. या mit प्र Caus. 4) Pass. sich herausstellen als (Nom.) VĀGĀRĀKU. 20,19.

क्रात्यसर्वत् Adj. altwissend KĀRAUP. (A.) 23.

क्रान्तप्रवृत्तु Adj. mit Überlegung vollbracht R. 2,04,22.

क्रान्तप्रयम् m. das Feuer im Körper, welches die Erkenntnis des Guten und Schlechten vermittelt, GARHOP. 3.

क्रूत्, क्रौताति MAITR. S. 2,12,4.

क्रौद्धप्रयम् Adj. Pl. die Ältesten voran MAX. Gauv. 2,7.

योतिष्यय m. v. l. für योतिष्यय.

ज्वलित् 2) auch helles Lodern MBU. 5,133,15.

ज्वाकृति f. = ज्वाकार KĀRAUP. (A.) 102, 106.

ज्वर् mit निम् निर्काटित् geborsten Decls. 6,27.

ज्वाकापातिरित् निर्काटित् Adj. rauschend PR. P. 137.

ज्वर् 2) MAHĀVIRĀ. 102,8.

ज्वलीका f. Grille (Insect) SYĀPAÑA. 2,23.

ज्वाकारित् Adj. = ज्वाकारित् MAHĀVIRĀ. 31,2.

ज्वलत्कार्, so zu lesen st. ज्वलत्कार्; vgl. auch Z. d. d. m. G. 32,735.

ज्वल �Adj. zart (Frucht) ČIĀKĀKA 2,179.

ज्वलत् n. das Gebrüll eines Stieres Z. d. d. m. G. 32,735.

ज्विन 1) e) N. pr. eines Dāravā HABIT. 2, 102,10.

ज्वल 2) b) coveting bei WILSON in der 2ten Aufl. Druckfehler für covering.

ज्वलन् n. das Schlessen (einer Thür) ČIĀKĀKA 2,113.

2. तृ, ते also Acc.; s. PISCHEL in Z. d. d. m. G. 33, 714, fg.

ज्वलक्ष्यत् n. = ज्वलक्ष्य Comm. zu TĀNDJĀ-Br. 4,8,15.

ज्वपुलिकाम् m. N. pr. eines Tīrtha VISNU. 83,24, v. l.

ज्वरस्त्य (f. या) Kir. 1,27.

ज्वरानिद्रन् Adj. dadurch verursacht, — bewirkt VĀGĀRĀKU. 24,13, 15, 25,3, 28,2, 3.

ज्वरात् VĀGĀRĀKU. 37,3.

ज्वायादित् Adj. sagend wie es ist, die Wahrheit redend VISNU. 3,27. VĀGĀRĀKU. 32,12.

ज्वरस्त्व्य Adj. von diesem abstammend VP. 4,2,2.

ज्वर् wiederholt ohne Correlation dann und dann Siz. zu RV. 4,23,8.

ज्वरादि Adr. von damals an, damals zuerst Cīc. 1,45.

ज्वेवत् Adj. = ज्वेवत्य KĀRAUP. Ch. 24, 6, 43. ĀPAST. Ch. 7,22,4.

ज्वेवत् Adj. aus derselben Gegend stammend; m. LANDSMANN MBU. 12,168,4. KĀRAUP. NĪTIS. 13,77.

ज्वेवत् Adj. = ज्वेवत्य NīTIS. 7,1.

ज्वेवत्य Adj. (f. या) dass. VARĀH. BHU. S. 99,3.

ज्वरस्त्व्य Adj. derartig BHU. P. 5,14,2.

ज्वरवृक्ष, so zu accentuiren.

ज्वरायगम् m. ein der तसी geltendes Opfer MAX. Gauv. 2,10.

ज्वरानित् Adj. (f. या) durch ihn oder dadurch verlassen Gaur. 22,7, dazu in Beziehung stehend R. 2,64,5. sich darnach richtend MBU. 3,133,48.

ज्वनात्रक n. nur gerade so viel, nicht mehr als

diessen MAHĀVIRĀK. 79,5.

तपू मि॒ श्रवि॑ Caus. auch ein wenig erwärmen
MIN. ÇR. 1,6,1.

तपवस्युति॑ auch Adj. glänzend wie die Sonne
ÇRC. 1,4,2.

तपू॒ Adj. worauf ein t folgt P. 4,1,70. °कारणा॑ n.
das Folgenlassen von t Sch. zu P. 6,1,91.

तपेवश॑ Adj. mit Kasteinungen opfernd BRAH. 4,28.

तपू॒ mit द्वृष्टि॑ Caus. hierhin und dorthin aus-
giessen MIN. ÇR. 4,3.

तपित्वय॑ Adj. MIN. GRB. 1,13.

2. तपूतर॒ 2) f. °त्री॑ MIN. GRB. 1,22.

तैवस्यत्॑ so zu accentuieren.

तटि॑ f. = वटि॑ Zimmerhandwerk M. 10,48, v. l.

तात्त्व॑ 3) m. Sohn KUMĀRA. 17,13.

°तापिन॑ 1) auch entflammend, erregend KU. 2,42.

तारकार्य॑ पु.॒ m. Bein. SKANDA's MAHĀVIRĀK. 33,16.

तापिक॑ m. Fährmann VISUGES. 3,131.

तिरस्त॑ n. = तिरस्तिं॑ in विरस्त॑कृतमाणाय.

तिरस्त॑ m. Vorhang KĀRAP. (A.) 49.

तिर्यग्मात्॑ Adj. mit den äusseren Augenwinkeln
zur Seite gewandt (Augo) VISHNU. 238,b,18.

तिलधै॑ f. eine aus Sesamkörnern gebildete Kuh
MBU. 13,64,35. 71,40.

तिलधैयुक्ता॑ f. dass. MBU. 3,84,87.

तीर्थ॑ मवी॑ तीर्थी॑ VISHNU. 23,61 soll nach dem
Comm. Kuhurin sein.

तुलप्रैमिक॑ Adj. sieh den Bauch streichend HEM.
PAR. 8,281.

तुलाधार॑ (Iles 2) d) der mit dem Wagen Beauf-
tragte (beim Gottsurtheil mit der Wage) VISHNU.

10,8. 9. — e) *N. pr. u. s. w.

तुलप्रैमिक॑ Adj. von gleicher Würde mit (Inslr.)
PR. P. 119.

तुल्यनक्षिदित॑ Adj. 1) wobei Tag und Nacht gleich
sind H. 146. — 2) der keinen Unterschied zwischen

Tag und Nacht macht KATHĀS. 101,280.

तुल्यप्रैमिक॑ m. PL best. fabelhafte Wesen PR. P. 148.

तुल्यप्रैय॑ Adj. auch von gleicher Bedeutung P. 4,
3,12. Sch. Nom. abstr. °ता॑ f. eben.

तुपारमूर्ति॑ m. der Mond ÇRC. 1,21.

तुपापवयन॑ n. das Aufschütteln der Getreidehül-
sen APAST. CR. 6,29,17.

तुलदारमू॒ Absol. mit द्वृष्टि॑ wie Baumwolle ver-
brennen (trans.) MAHĀVIRĀK. 96,18.

तुपादेष्ट॑ m. eine geheime Bestrafung MAHĀVIR-
ĀK. 34,10.

तुपाप्रैम॑ तुल॑ SUB. 2,490,3.

*तुपाप्रैल॑ und °पूलक॑ m. Grasbüschel,

*तुपाप्रैय॑ Absol. mit प्रिय॑ mit Oel —, in Oel zer-

reiben.

तोपयत॑ m. Regen VARĀH. BRD. S. 89,19.

त्रैत्वाक॑ nl. das Knistern Z. d. d. m. G. 32,735.

त्रिविविश्वितादृ॑ Adj. aus 25 Scheiten bestehend
APAST. CR. 7,7,7.

त्रृ॒ mit उद्भृत॑ erzrecken. उच्चसति॑ VAŚRAKĀN. 31,5.

°त्रापेन॑ Adj. beküldet PR. P. 19.

त्रृ॒ 2) b) ein matter, unregelmässiger, unvoll-
kommenen Sehen, den Federn (d. i. Risse oder
kleine Spalten im Innern der Steine) hervorrufen,
RĀGA. 13,477. 190. 195,213.

त्रिवेग्मात॑ Adj. ein Gewicht von 50 habend
APAST. CR. 5,21,9.

त्रिगणा॑ m. KIN. 1,11.

त्रिपोमि॑ Adj. mit drei Radkränzen BUIG. P. ed.
ROMI. 3,8,26.

त्रिहात॑ Adj. (f. आ॑) drei Thüren habend, so v. a.
auf dreierlei Weise zu erreichen MBU. 3,32,38.

त्रिनाति॑ Adj. einen Zeitraum von 3×24 Mi-
nuten ausfüllend SĀN. D. 553.

त्रिनेति॑ Adj. = त्रिपोमि॑ BUIG. P. 3,8,20.

त्रिपञ्चक॑ Adj. Pl. von fünfzehnerlei Art.

त्रिप्रत॑ Adj. aus drei Abschnitten bestehend
BUIG. P. 3,13,30.

त्रिपर्वे॑ (HANV. 1223) und त्रिपर्वेन॑ (MIBU. 4,43,
18) Adj. mit drei Knoten (Pfeil).

त्रिपत॑ Adj. (f. आ॑) drei Palaten Gewicht betra-
gend JĀO. 2,179.

त्रिपुराक॑ (f. °प्रिपाका॑) und त्रिपुराणी॑ (KULL.
zu M. 11,227) im Werthe von drei Purāṇa (eine
best. Münze).

त्रिपुरात्मक॑ Adj. auch als Beiw. von Rāma's
Bogen MAHĀVIRĀK. 17,5.

त्रिवाङ्ग॑ m. auch N.p. eines Unholds HANV. 14882.

त्रिपुरानग्निप्रियवर्ति॑ n. Titel eines Werkes
GANĀR.

त्रिवित्सत॑ als Subst. eine Strecke von drei Span-
nen APAST. CR. 7,4,2.

त्रिविद्यैश्चित॑, so zu accentuieren.

त्रिवित्प्रियवर्ति॑ (metrisch) Adj. aus 560 Ab-
sätzen bestehend BUIG. P. 3,21,18.

त्रिष्टेति॑, streiche Māx. GĀNA. 1,12, 15.

त्रिलोकाभ्याम्॑, Iles °कामान्॑.

त्रिलोकप्रसुद्धी॑ Titel eines Werkes GANĀR.

त्र्यनीक॑ 3) f. आ॑ eine best. Ceremonie APAST. CR.
21,14.

प्रथम॑ Adj. seit drei Jahren bestehend M. 2,
134. Vgl. APAST. 1,14,18.

त्र्यव॑ Adj. (f. आ॑) drei Bedeutungen habend DEGCLS.

त्र्यार्पय॑ 1) bessor mit drei heiligen Ahnen.

च्युदि॑ Adj. APAST. CR. 5,22,6. त्रीपि॑ पर्वाणि॑ य-
त्पि॑ याल्पा॑ सा॑ च्युदि॑ Comm.

दत्तिपापाचाल॑ Adj. mil दृष्टि॑ n. das Reich der
südlichen PAṄKĀLA (mit einer gesuchten Neben-
bedeutung) BUIG. P. 4,28,50.

दत्तिपापैर्व॑ Adj. südöstlich HEMĀDAI 1,801,16.

दत्तिपापार्षिमुख॑ Adj. nach Süden oder Westen
gewandt VISUP. 61,12.

दत्तिपापकृष्ण॑ Adj. von rechts angefangen Māx.
ÇA. 1,4,1.

दण्डनियेषा॑ m. Straferkenntniß GAUT. 12,51.

दण्डनियत॑ Adv. VISUP. 25,5 auf verschiedene
dene Weise erklärt.

दण्डनि॑ u. Gabe GAUT.

दण्डिपृष्ठाकृष्ण॑ eine best. Mischung mit saurer Milch
PĀR. GRB. 2,46,3.

दनुकवद्य॑ m. N. pr. eines Unhelds MAHĀVIRĀK.
52,10.

दन्धम॑, so zu lesen st. दन्ध्यत.

दन्धायपद॑ m. Patron. CīCĀPĀLĀ's ÇRC. 2,60.

दर्पणित्र॑ n. Darbīta-Holne als Reinigungs-
mittel ÇAR. BR. 3,1,3,18.

दर्मवृक्ष॑ m. Grasbüschel, insbes. von Kuça-Gras.

दर्शयुपूर्वन॑ n. der von Umrühren am Löffel haft-
ende Rest APAST. CR. 8,11,16.

दशनाति॑ Adj. einen Zeitraum von 10×24 Minu-
ten ausfüllend SĀN. D. 583.

दशपद॑ Adj. (f. आ॑) zehn Fuss lang und breit
APAST. CR. 7,3,10.

दशप्रय॑ Adj. (f. आ॑) dass. KĀT. CR. 5,3,33.

दशपत॑ Adj. (f. आ॑) zehn Pala an Gewicht betra-
gend JĀO. 2,179.

*दशपूर्ण॑ f. zehn Bündel PAT. zu P. 2,1,51, VĀRIL. 6.

दशप्रियप॑ m. ein Umschlag im Lebenschisch-
sel MAHĀVIRĀK. 118,14.

दशावृद्धय॑ Adj. seit zehn Jahren bestehend M.
2,134. Vgl. APAST. 1,14,13.

3. दा॑ S. 79, Z. 3. f. दीपो॑ gehört wohl zu ५. दी॑.

दामोदरेष्व॑, so zu lesen st. दामोदरेष्व॑.

दामोदरोप॑ Adj. dem Kṛṣṇa gehörig PA. P. 70.

दिग्मन्त्र॑ 2) d) N. pr. oder Bein. eines Aulers
GANĀR. Vgl. दिग्योत्त.

दिग्यस्त्र॑ 3) n. Bein. DEVANANDIN's GANĀR.

दिग्वामि॑ 2) c) N. pr. eines Aulers GANĀR.

दिग्यापिन॑ Adj. die Weltgegenden erfüllend, sich
nach allen Richtungen ausdehnend KIR. 5,48.

दिग्यापिका॑ f. Tagelohn VTR. (U.) 124 zu 18,27.

दिवानिशम॑ als Ace. (nicht Adv.) Tag und Nacht
KUMĀRA. 11,48.

1. दिश॑ mil समा Z. 3, Iles 231,16.

१. दोहि und दोधि bisweilen verwechselt, insbes. in Ableitungen.

दोधिका ३) Schicht, Lage कारका १,१३, v. f. für धोतीका.

दुःखस्वर्यम् MBn. ३,३१४ felderhaft für दुःखस्थानम्.

दुःखानन् Adj. kein Leid verdienend MBn. ३,२७, १०. Vgl. घड़तःवाहन् oben.

दुरःप्राप्ति Adj. Pl. mit den Thoren beginnend अपार. Ca. ७,१४,९.

दुर्ग्राहिण Adj. Böses ahnend वृश्णव. १०,५, १२. दुर्ग्राहिणि m. N. pr. eines Fürsten KAUTUKA.

दुर्दारान् Adj. २,७३. *दुर्गाहृत् Rāgān. ४२,११३.

*दुर्गालूट् zu streichen. दुर्व्यवहृति f. übtes Gerede MAHĀVIRĀK. ४९,३.

दुर्गमिति Adj. Bez. des in ३ übergehenden त् oder des aus त् entstandenen ३ TS. Prät. Comm.

दुर्ग्राहिण m. Orkan MAHĀVIRĀK. १२,२. दूत १) auf ein n. bezogen auch n. KAUSU. UP. २,१.

दूतगुला Adj. dessen Minut die Boten sind Ca. २,८२. दूतगति Adj. einen Boten habend Kcesu. UP. २,१.

*दूराहृत् s. u. दृष्टिका.

दूरेति m. ein best. Agni Comm. zu TS. १, 1008, s. 12.

दूर्यूमि उद्दृज्ञम anschwärzen. उद्दृज्ञ Ca. २,११३. *दूर्कुला, die richtige Form ist दूर्कुला Rāgān. ४,९७.

दृष्टप्राणिन् १) Nom. abstr. ओर्ति १. MAHĀVIRĀK. १३,६.

दृष्टिकृ Adj. fältchlich glaubend an व्याकरण. ३,५, ६.

दृष्टिपञ्चन् m. Gesichtskreis. १. देव २) e) Hes ७।,६० s. l. १,६०.

देवनन्दिन् m. auch N. pr. eines Autors GĀVAR.

देवपुरोपित्ति m. ein Hauspriester der Götter HAv. 13,208.

देवयासि n. göttliche Herrlichkeit TS. ३,१,१०,१. देवयासि संभूति Adj. göttliche Herrlichkeit besitzend ebend.

देव्य १) b) wohl zu streichen, da M. ८,५२ die besten Hdschr. und die meisten Commentatoren देव्य lesen.

देव्यता m. = देव्यता KATU. 49,९६.

*देव्य Adj. dem Planeten Jupiter gereicht (Tepas) Rāgān. १३,१९९.

देव्यिका, Nom. abstr. ओर्ति f. Ca. २,८६.

देव्युषिपि Adj. mit Fehlern und Vorzügen behaftet. Nom. abstr. ओर्तिल n. Nirākya zu M. ८,३३८.

देव्यनीर्थितम् m. Sühnung, Busse आपात. Ca. १,१,४. Comm. zu ३.

दोमात् m. Schuft KAUTUKA. ३२.

दोमासान Adj. Duḥcāsana gehörig Pb. P. १४.

दूषुर्धि f. eine Apsaras Rāgāt. १,६८. —

दूषि, vgl. Pischel in Z. d. d. m. G. ३८,७२०. Auch Adj. (f. शी) ebend.

दूषिकारी f. eine im Würfelspiel gewonnene Slavik PB. P. १३।

दूषित m. Pl. = ओर्तिल २) GĀVAR.

दात्रशपज्जिकास्त्रात्रा n. Titel eines Stotra.

दात्रशुभ्रुति Adj. (f. शी) aus zwölf Lotusblüthen bestehend Tispa-Ba. १८,९,७.

दाद्रश्वायैष्यक Adj. zwölf Jahre dauernd.

दिग्ल n. auch der Stand der drei oberen Kasten Vishvus. २८,३९.

दिग्ल २) b) wohl eine best. Hülsenfrucht.

दिनिष्ठ Adj. beiderseitig. Nom. abstr. ओर्ति n. ओर्ति, zu ऐन, आ, UP. S. 41.

दिव्यायैषिक Adj. zweimal fünfzig Jahre Brahman's betragend Mirk. P. ४६, ७.

दिव्यपात्र Adj. (f. शी) zwei Paala an Gewicht habend HEIMĀDE. १,४७,२।

२.*दिव्याप्रा Adj. (f. शी) zwei Paṭra genannte Höhmmaasse enthaltend P. ५,१,५४, Sch.

*दिव्यात्रिक (f. शी) und *दिव्यात्री (f. शी) Adj. adj., ebend.

दिवार Adj. zwei Monate Bhādra habend RĀGĀT. ४,४५.

दिव्यमूर्ति २) AV. ४, 10, 22.

दिव्यापि Adj. zweimalen Ruf पर enthaltend Comm. zu आपात. Ca. ७,२९,२. Nom. abstr. ओर्ति n. zu ४,३,३.

दिव्यम् Adj. dessen Vorfahren von beiden Seiten drei Generationen hindurch das Veda-Studium und die Anlegung des Feuers unterlassen haben GOBL. ĀḌODHAK. १,१५.

दीपेषा m. Herr über einen Dvipa, Unterkönig PR. P. १७.

देव्याकिया f. das Zerbrechen, Zerspalten MAHĀVIRĀK. ३२,१२.

*द्याचित् (f. शी), *द्याचितिक (f. शी) und *द्याचितीनि (f. शी) Adj. zwei Wagenlasten enthaltend P. ५,१,५४, Sch.

*द्याढक (f. शी), *द्याढकिक (f. शी) und *द्याढकीन (f. शी) Adj. zwei लङ्घaka genannte Höhmmaasse enthaltend ebend.

द्याढपे Adj. mit zwei heiligen Ahnen MÜLLER, SL. 386.

द्याढपू Med. auch schätzen (प्राणाम्) MAHĀVIRĀK. ६७,८.

द्यन्वन् Z. १. २ lies Rāgān.

१. धूर् mit उप am Ende. आच. Ca. १,१,१ vielleicht

Stand halten, am Orte verbleiben.

धर्माद्येन्द्र m. Bein, des Himavant Ca. १,५.

२. धर्मकांति als Adj. das Gesetz (buddh.) zum Körper habend व्याकाश. ४,३,२०.

धर्मचन्द्रम् n. ein Auge des Gesetzes (buddh.) YA-TRĀKĀSH. ३९, १९, २०.

धर्मदुर्कृ Adj. das Gesetz —, das Recht verletzend MAHĀVIRĀK. २२, १८.

धर्मद्वारा Bez. der Gesetzbücher Manu's, Vasi-shāha's, Jāgāvalakja's und Gautama's Kitz. ĀḌODHAK. ७. Comm. zu गोव, ĀḌODHAK. ७, २१.

धर्मपाणि m. auch Fessel —, Band der Pflicht.

धर्मविवर m. Rechtsverletzung Ksh. १, १३.

१. धर्मविवि Act. sich bemühen um (Dat.) Ksh. १, ३, ४२.

धर्मयूक्तम् n. ein Büschel Getreide Comm. zu आच. Ca. १, 7, १८.

धर्मवृत्ति Adj. mächtig, kräftig Ksh. १, ४३.

धूम्युक्तम् n. V. pr. eines Sohnes des Kevala PR. ४, 1, १९ (20) v. व्युम्युक्तम् v. l.

धूम्युक्ताए॒ (onomatop.) व्युत् Comm. zu Ksh. ६,५ fehlerhaft für व्युम्युक्तम्.

धूर् १) b) Nom. abstr. ओर्ति f. Ca. १, ५१.

धूर्॒ m. wohl Kamel TS. १, ४, २४, १.

धूर्चक Adj. grau als Bez. der ersten unbekannten Grösse COLEB. Alg. 228.

धूर्दला f. Kühheit Ca. १, ३०.

१. दृपा २) mit ओर्ति ४) Jmd (Loc.) Etcas (Acc.) an्तुन् MAHĀVIRĀK. ४, 11.

*नग्नलाला, Hes *नग्नलाला f. die Ichneumon-pflanze Rāgān. ७, ९५.

नदृ॑ १) d) = नदृ॒ Rohr RY. १, ३२, ८; vgl. Pischel in Z. d. d. m. G. ३३, ७१, ७, fgg.

नगःसदृ॑ १) Ca. १, ११.

नगुचि १) दिव्य Ca. १, ५१.

नयनाम्बृ॒ n. Thrünen Ksh. २, २५.

नयनीनि Adj. der Klugheit ermangelnd Ksh. २, २५. नयनापाति m. das Fahrzeug zur Höhle PĀNĀKĀ. १०८, २१.

नयनप्रिया Adj. f. neuvermählt.

*नवालाला f. v. १. für नग्नलाला Rāgān. ७, १६०. NIW. PR.

नाट्योग Adj. dramatisch Ca. २, ८.

नातिगत्यवृद्धि Adj. nicht zu geschwätzig MBn. १२, १३, १४.

नामात्रकारि॑ Adj. Pl. verschiedenartige R. १, ३०, १६. SUG. १, २४, १.

नामोऽपि॑ २) *एको॒ म. eine Moschusart Rāgān. १२, ५१. Vgl.

नामिकार्याम् f. नामिकार्या.

नारीयू॒ m. Gynaeceum, ein ganzes Haus mit Weibern MBn. १३, 103, १०.

नामापुर॑ auch Nasenloch.

निकाय m. das Kratzen MAUĀVRAK. 87,16.

निदायामन् m. die Sonne C. c. 1,24.

निदिगुह्तकार्यप m. Bein. Kubera's Kta. 5,20.

निरस्त्रुप्तय Adj. (f. श्री) ohne Pferde und Menschen MBm. 6,1,7.

निरुद्धयकशा Z. 2, lies द्वप्रकशा.

निर्पाति f. Sühnung MAUĀVRAK. 60,3.

निर्यज्जरा Adj. beweugend MAUĀVRAK. 94,11.

निवर्त्तिपूर्व Adj. früher zurückgewichen, — gebrochen (im Kampfe, also = निवृत्तपूर्व) MBn.5,185,22.
निवेकविचर् m. und निवेकस्वरा f. Titel von Werken.

निष्ठोशा Adj. aus der Scheide gezogen MAUĀVRAK. 113,4.

1. नी 13) CAPPELIER vermutet, dass P. 4,3,36 die Bed. eine Autorität sein im Auge gehabt hätte.

नैतल wohl Adj. von नितल MAUĀVRAK. 77,3.